

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Katedra hudební výchovy

HUDEBNÍ SKUPINA THE DOORS A JEJÍ DOPAD V
HISTORII ANGLOAMERICKÉ KULTURY
The Doors and their impact in the history of Anglo-American
culture

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Autor: Ondřej Kellner

Vedoucí práce: Mgr. Filip T. Krejčí, Ph.D.

Olomouc 2020

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma *Hudební skupina The Doors a jejich status v působišti angloamerické kultury* vypracoval samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato bakalářská práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Datum

.....

podpis

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucí své bakalářské práce Mgr. Filipu Krejčímu, Ph.D. za cenné rady, vstřícnost a trpělivost při vedení mé bakalářské práce.

Obsah:

Úvod.....	6
1. Biografie členů skupiny a jejich sociokulturní prostředí	8
1.1. Obecný výklad šedesátých let	8
1.1.1. Kontext objevení LSD a jeho účinky při aplikaci na člověka	8
1.1.2. LSD v kontextu tehdejší společnosti.....	9
1.1.3. Vztah Aldouse Huxleyho k LSD	10
1.1.4. Užívání LSD ve vztahu k hudební kultuře	13
1.1.5. Antidrogové postoje vlády a jejich opatření zamezující šíření drog....	14
1.1.6. Vzestup mládeže a studentských hnutí.....	15
1.1.7. Nabývání vlivu rockových koncertů a nárůst významu masových médií	18
1.2. Členové skupiny	26
1.2.1. Jim Morrison.....	26
1.2.2. Ray Manzarek	28
1.2.3. Robbie Krieger.....	29
1.2.4. John Densmore	29
1.3. Kalifornská univerzita v Los Angeles a její okolí	32
2. Rozbor hudební skupiny	34
2.1. Specifikace hudebního žánru skupiny a jeho prolínání s jinými žánry	34
2.2. Specifikum instrumentace v souvislosti s realizací hudebních vystoupení hudební skupiny	38
2.3. Label, studio a nahrávání	39
2.3.1. Columbia Records a producent Billy James.....	40
2.3.2. Elektra Records.....	41

2.3.3. Studio Sunset Sound	41
3. Hudební tvorba skupiny a její vliv	42
3.1. Jednotlivá alba v letech 1967 až 1971 za života Jima Morrisona	43
3.1.1. The Doors (stejnomený název prvního alba).....	43
3.1.2. Strange Days	45
3.1.3. Waiting For The Sun.....	46
3.1.4. The Soft Parade.....	47
3.1.5. Morrison Hotel.....	48
3.1.6. Absolutely Live.....	49
3.1.7. L.A. Woman	50
3.2. Jednotlivá alba v letech 1971 až 1982 po smrti Jima Morrisona	51
3.2.1. Other Voices	51
3.2.2. Full Circle	51
3.2.3. An American Prayer.....	52
3.4. Miamský incident	52
3.5. Smrt Jima Morrisona	55
3.6. Reunion.....	57
3.7. Soudní proces Johna Densmorea se zbylými členy hudební skupiny	58
3.8. Znovuoživení odkazu The Doors v médiích.....	59
Závěr	61
Zdroje	62
Abstrakt.....	65
Seznam obrázků:.....	67
Anotace	68

Úvod

Šedesátá léta dvacátého století jsou zajímavou etapou vývoje populární hudby, která ovlivňuje současné kulturní dění dodnes. Je důležité si uvědomovat kontext sociálního a kulturního vývoje společnosti, která samotné umělce zformovala nebo i jiným způsobem ovlivňovala v průběhu kariéry.

Skupina The Doors je významné hudební těleso spadající právě do období šedesátých let dvacátého století. Mým cílem je reflektovat dobu prostřednictvím této rockové skupiny a zasadit působnost kapely do souvislostí s tehdejšími kulturními a sociálními postoji ve společnosti.

Mým záměrem je vyvarovat se nepodložených dobrodružných příběhů, a raději tuto problematiku více zmapovat z hlediska sociokulturního kontextu, jenž by měl lépe popsat dobové aspekty ovlivňující a působící na skupinu The Doors. Základním a nejdůležitějším zdrojem pro tuto práci je aktualizovaná monografie „*Z lásky oheň pohřební*“¹ od publicistického autora Micka Walla, který podrobně a do hloubky zmapoval veškeré aspekty, jež formovaly hudební uskupení z vnějšího a vnitřního (osobního) prostředí.

Mezi další primární prameny patří také významné autobiografie „*Riders on the Storm*“² a „*Doors: Brány vyhozené z pantů*“³ publikované bubeníkem skupiny Johnem Densmorem, ve kterých nám předkládá svůj pohled na historii skupiny a seznamuje nás s novodobou událostí soudního procesu, který mezi členy skupiny proběhl v roce 2002 a který se týkal užívání značky The Doors.

---

¹WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: biografie skupiny The Doors*. Přeložil Petr FERENC. Plzeň: Ševčík, 2016. ISBN 978-80-7291-247-6.

²DENSMORE, John. *Riders on the storm: Můj život s Jimem Morrisonem*. Praha: Maťa, 2017. ISBN 978-80-7287-221-3.

³DENSMORE, John. *Doors: Brány vyhozené z pantů: Odkaz Jima Morrisona jde k soudu*. Praha: Maťa, 2015. ISBN 978-80-7287-205-3.

Práce je rozdělena do tří základních částí. První část obsahuje obecný popis veškerých elementů a procesů, majících podíl na utváření americké kultury, respektive „counterculture“ šedesátých let. Jedná se především o drogovou protikulturu, studentské hnutí a zásahy vládního establishmentu. Tyto vnější zásahy se pokusím promítnout na životních postojích jednotlivých členů, které se podílejí na vytváření obrazu tohoto hudebního uskupení v rámci tehdejších dobových poměrů. Druhá část popisuje fenomén The Doors jako určité hudební těleso a jeho zařazení v americké kultuře 60. let 20. století. Třetí část popisuje historii její kariérní dráhy a její odkaz do dnešních dob. Tyto tři části by měly nabídnout velmi komplexní seznámení s tímto zajímavým tématem.

1. Biografie členů skupiny a jejich sociokulturní prostředí

1.1. Obecný výklad šedesátých let

Šedesátá léta jsou ve vývoji populární hudby velkou etapou vyznačující se jednak rozvíjejícím se konzumerismem, komercializací a růstem multimediálního kulturního průmyslu, také ale rozvojem zejména americké společnosti v oblasti rozšíření občanských práv pro Afroameričany, což bylo mj. provázeno násilím na vysokých školách. Kombinace všech výše uvedených procesů dala impuls pro vznik angloamerického rocku, který zasáhl veškeré vrstvy tehdejší společnosti, nejvíce však na západě Evropy a v Americe. Vyznačoval se novými technologickými prostředky a způsoby masového mediálního šíření.⁴ Pro pochopení vzniku této kulturní revoluce, která je velmi úzce svázána s popisem sociokulturního prostředí, je na prvním místě potřeba znát pozadí vzniku fenoménu Hippies, spojovaném s užíváním LSD – drogy, která velmi ovlivnila formování postojů a názorů tehdejší mládeže.

1.1.1. Kontext objevení LSD a jeho účinky při aplikaci na člověka

LSD bylo objeveno v roce 1938 chemickými pokusy doktora Alberta Hofmanna v laboratořích firmy Sandoz v Basileji ve Švýcarsku. Hofmann byl prvním člověkem, který syntetizoval LSD – diethylamid kyseliny lysergové. Vytvoření LSD bylo náhodným pokusem při hledání analeptické sloučeniny (stimulant oběhu). Doktor Hofmann vytvářel při výzkumu námelové deriváty, přičemž bylo LSD vytvořeno jako pětadvacátý námel v sérii pod označením LSD-25. Při jednom z pokusů doktor Hoffman omylem absorboval svými konečky prstů nepatrné množství oné látky, a zanedlouho se dostal do jiného stavu, který si po odeznění účinků nedokázal vysvětlit. V té době si vůbec nedokázal uvědomit, jaký kolosální sociokulturní

---

⁴Předpoklady a kontexty vývoje světového progresivního rocku. BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 60. ISBN 978-80-7476-124-9.

dopad by to mohlo mít pro budoucí společnost. Svá počínání s drogou LSD popisuje Hofmann ve své knize „LSD – mé nezvedené dítě“⁵.

LSD je droga, která slibovala netušené možnosti, a proto se stala středem zájmu. CIA (Ústřední zpravodajská služba) v ní viděla špionážní zbraň. Při prvních testech samotné drogy byli pracovníci CIA v takovém úžasu, že ji předpojatě považovali za drogu pravdy, což byl samozřejmě nesmysl. Jisté je, že nikdo z výzkumníků se tenkrát s ničím podobným neseťkal, a ačkoliv byli jejím samotným objevem fascinováni, nedokázali pro ni najít vhodné uplatnění.⁶

Droga se na člověku projevuje psychoaktivními účinky, jež bezpochyby mění a rozšiřují lidské vědomí. Účinek drogy navozuje změny v oblasti obrazového, sluchového, hmatového, čichového, chuťového a kinestetického vnímání. Člověk pod vlivem drogy může pociťovat nespočet účinků, které se u každého jedince liší. Nejčastějšími symptomy jsou halucinace, změny nálad a prožívání, náhlý vzestup nevědomých obsahů, zvýšená barevná citlivost, odosobnění, rozplynutí centra osobnosti, zesílení vzpomínek a vyvolání nevědomých obsahů, citlivost vůči mimoslovním podnětům, zvýšená schopnost soustředění, zesílení povahových rysů a jiné různé reakce, které mohou vést od krajní úzkosti až k naprosté rozkoši. Jedinec pod vlivem LSD ve spojitosti zesíleného zájmu o vlastní osobu má tendenci zajímat se o obecné vnímání světa, které navazuje na úvahy o filosofických, náboženských a kosmologických tématech.⁷

1.1.2. LSD v kontextu tehdejší společnosti

Nicméně droga LSD je také součástí historie drogové kultury, která se rozvinula v 60. letech 20. století. Pro mladou generaci je poznání této látky, jež rozšiřuje obzory

---

⁵HOFMANN, Albert. *LSD – mé nezvedené dítě*. Praha: Profess, 1997, 142 s. ISBN 8085235463.

⁶Na počátku bylo šílenství. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 32-34. ISBN 80-7207-018-5.

⁷Některé druhy psychedelické zkušenosti. MASTERS, Robert E.L. a Jean HOUSTONOVÁ. *Druhy psychedelické zkušenosti: klasický průvodce účinky LSD na lidskou psychiku*. Praha: DharmaGaia, 2004, s. 13-15. ISBN 80-86685-18-7.

a mění vnímání na svět, klíčovou záležitostí. Do padesátých let byla droga známa pouze ve špionážních kruzích, mezi CIA a několika málo zasvěcenými lidmi. O rozšíření LSD do tehdejší společnosti se přičinili tzv. „acidoví hrdinové“ či „psychedeličtí pionýři“, jako byli: Alfred M Hubbard, Aldouse Huxley, Timothy Leary, Ken Kesey atd.⁸

Prvním šířitelem LSD byl Alfred M. Hubart, který pracoval jako bývalý kapitán OSS (Úřad pro strategické služby), předchůdce CIA. Hubbard se seznámil s doktorem Ronaldem Sandisonem, jenž ho zasvětil do LSD. Hubbard po této zkušenosti začal zdůrazňovat potenciál LSD jako vizionářské drogy, kterou je nutné rozšířit do celého světa. Potřeboval k tomu však nějaké odborníky, kteří již měli s LSD zkušenosti. Seznámil se tak s mladým britským psychiatrem – doktorem Humphrym Osmondem, který s halucinogenními drogami pracoval ve Weyburn Hospital v kanadském Saskatchewanu. Osmondův výzkum se stal ve vědeckých kruzích populární. Jeho pokusy s halucinogeny oslovily také Aldouse Huxleyho, který se sám nabídl jako pokusný subjekt.⁹

1.1.3. Vztah Aldouse Huxleyho k LSD

Aldous Huxley byl britský spisovatel, který se ve svých románech zabýval duševním stavem pod vlivem omamných látek, zejména halucinogenních drog. První LSD dostal v roce 1955 za přítomnosti kapitána Hubbarda. Předtím než začal brát LSD si halucinace navozoval pomocí meskalinu. Zkušenost s meskalinem popisuje Huxley ve své knize *The Doors of Perception* (Dveře vnímání), které vyšlo v roce 1954. Jméno knihy přejal z díla jiného britského básníka – Williama Blakea, který žil v 18. století. Kniha *The Doors of Perception*, jež se posléze stala propagátorem halucinogenních drog, zasáhla většinu vzdělané veřejnosti a spustila literární debatu nad tímto počinem. Tehdejší kritici neměli tušení, jaký dopad bude

---

⁸CODRESCU, Andrei. Předmluva. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 10. ISBN 80-7207-018-5.

⁹Psychedeličtí pionýři. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 56-64. ISBN 80-7207-018-5.

mít Huxleyho kniha na vycházející mladou generaci.¹⁰ Generaci, do níž patřila i sečtělá budoucí rocková ikona Jim Morrison, který sám z těchto myšlenek později čerpal, a při zakládání rockové skupiny navrhl zkrácenou variantu původního názvu, která v celém znění tvořila jen jedno slovo „The Doors“.¹¹

Doktor Hofmann ve své publikaci „*LSD – mé nezvedené dítě*“ přehledně definuje důvod Huxleho počínání:

Huxley spatřoval hodnotu halucinogenních drog v tom, že umožňují lidem, kteří mají nedostatek spontánních vizionářských zkušeností, vnímat věci podobně jako mystici, svatí, a velcí umělci; umožňují potencionální zkušenost tohoto zvláštního stavu vnímání, a tím dosažení průniku do spirituálního světa těchto tvůrců. Halucinogeny mohou vést k hlubšímu pochopení náboženského a mystického významu, a k novému a svěžímu zážitku z velkých uměleckých děl. Pro Huxleyho jsou tyto drogy klíče, schopné otevřít brány vnímání; chemické klíče, kromě jiných existujících, ale lopotných klíčů k vizionářskému světu, jako např. Meditace, izolace a půst, nebo jako docela spolehlivá praxe jógy.¹²

Hofmannův výrok popisující Huxleho vztah k halucinogenním drogám se ztotožňuje s tvorbou, interpretací i životními postoji skupiny The Doors. Díky novým obzorům a rozšířenému vnímání, které získali z psychedelických účinků drogy, začali projevovat LSD náležitý respekt. Ray Manzarek byl i po ukončení činnosti kapely velkým zastáncem LSD, jež pro něj znamenalo svátost.¹³ Pro Johna Densmora znamenalo LSD přímou zkušenost s bohem.¹⁴ Na myšlenke

---

¹⁰Psychedeličtí pionýři. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 58-60. ISBN 80-7207-018-5.

¹¹Poplaveme k měsíci. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 55. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹²Setkání s Aldousem Huxleym. HOFMANN, Albert. *LSD: mé nezvedené dítě*. Praha: Profess, 1997, s. 115. ISBN 80-85235-46-3.

¹³Zima lásky. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 118. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁴DENSMORE, John. *Riders on the Storm: Můj život s Jimem Morrisonem a Doors*. Praha: Maťa, 2017, s. 35. ISBN 978-807287-221-3.

prožitků z této drogy je postavena i píseň „*Break On Through*“, jejichž text popisuje tento transcendentální zážitek aneb „*přechod na druhou stranu*“. Při LSD tripech postupně zjišťovali, že kromě „božských“ chvil začali pociťovat velmi nepříjemné prožitky. To podnítilo členy skupiny k myšlence, že řešení těchto problémů by mohly poskytnout meditace. Ray Manzarek, John Densmore a Robbie Krieger je praktikovali. Jediný, kdo se nesnažil se špatnými tripy vyrovnat, byl Jim Morrison.¹⁵

Ve vědeckých kruzích pro tento novodobý úkaz scházela terminologie. Odborné termíny jako *halucinace* a *psychóza* se v psychiatrickém okruhu příliš upínaly k patologii; tedy označovaly tzv. negativní stavy mysli. Ani pro Aldouse Huxleyho nebyla patologická terminologie adekvátní. Proto Huxley debatoval s Osmondem potřebu vymyslet nový a odpovídající termín. Při společné korespondenci přišel Osmond s termínem *psychedelický*, který v doslovném překladu znamená „mysl manifestující“. Tento termín Osmond představil psychiatrickým kruhům v roce 1957 v domnění, že by LSD mohlo být užitečné pro psychoterapii.¹⁶

Drogová zkušenost vlivem používání halucinogenních látek není novodobým úkazem. Již v dávné minulosti existovala k tomuto úkonu povoláná osoba – šaman, který se kromě standardních duchovních služeb, stával i znalcem hypnotických či extatických stavů, jež bývaly způsobeny podáváním přírodních halucinogenních drog. Pod vlivem těchto látek často léčili nemocné, komunikovali se zemřelými nebo i předpovídali budoucnost.¹⁷ Za šamana se považoval i zpěvák Jim Morrison, který při vystupování s hudební skupinou The Doors směle navozoval publiku stav duchovní očisty doprovázený s povznášejícími pocity a uvolněním.¹⁸

---

¹⁵Poplaveme k měsíci. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 55-61. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁶Psychedeličtí pionýři. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 64-65. ISBN 80-7207-018-5.

¹⁷Psychedeličtí pionýři. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 73. ISBN 80-7207-018-5.

¹⁸HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 9. ISBN 80-7220-266-0.

1.1.4. Užívání LSD ve vztahu k hudební kultuře

Užití drog ve spojitosti s hudební kulturou začalo již na přelomu 19. a 20. století, kdy začali hudebníci konzumovat marihuanu. K jejímu významnému rozšíření na americké hudební scéně došlo v meziválečném období, a to v prostředí nelegálních nálevení alkoholu zvané „Speakeasie“, které byly typickým místem pro jazzovou hudbu. Tyto podniky vznikaly v souvislosti s prohibicí alkoholu ve Spojených státech amerických. Ve čtyřicátých letech začali jazzoví, a zejména afroameričtí muzikanti, užívat heroin, který navozoval zdání emocionální otupělosti, díky kterému se snažili zvládat frustraci z rasové diskriminace a zároveň si tím nabuzovali sebevědomí. Po 2. světové válce se začal mezi country a rock&rollové muzikanty dostávat nový typ drogy, známé jako „speed“, který muzikantům při vystoupeních dodával energii. V šedesátých letech začal na hudební rockové scéně nástup halucinogenních drog, jež v hudebnících podněcovaly duchovní a mystické prožitky, a to i během koncertu.¹⁹

Do konce padesátých let 20. století nebyl výzkum LSD ze strany vlády nijak omezován, ba dokonce i vzkvétal. Nicméně změna nastala v roce 1965, kdy Kongres schválil novelu zákona o kontrole zneužívání drog. Výzkum psychedelických látek byl značně omezen a experimenty s nimi byly výrazně zredukovány. Za přečin se považovala výroba a distribuce, avšak nikoliv samotné držení drogy. Tato vládní regulatorní politika však neměla valný význam. Spousta lidí již o droze slyšely, což vedlo k navýšení její poptávky. Navzdory varování ze strany vlády, vychovatelů a lékařů se začal rozrůstat ilegální pouliční trh. Zákazníky, a především konzumenty psychedelických látek, tvořila převážně mládež bílé střední třídy. LSD pro ně představovalo symbol generačního

---

¹⁹Drugs, Recreational. THOMPSON, William Forde, Alexandra LAMONT, Richard PARCUTT a Frank A. RUSSO. *Music in the social and behavioral sciences*. Los Angeles: SAGE Reference, 2014, s. 345-347. ISBN 978-1-4522-8303-6.

konfliktu.²⁰ Ray Manzarek ve své biografii zmiňuje, že LSD se začalo vyskytovat kolem UCLA již v roce 1963.²¹

1.1.5. Antidrogové postoje vlády a jejich opatření zamezující šíření drog

Představitelé vládních opatření, již si vzali za cíl omezit konzumaci drog, si mylně spojovali uživatele drog s osobami žijící na okraji společnosti či jako příslušníky rasových menšin, což byl naprostý omyl. Konzervativní politici vytvářející halucinogenní kauzu vyvodili jako nepřátele ty skupiny, které nesouhlasili s intervencí Spojených států ve Vietnamu. Prioritou politiků bylo připravit radikální hnutí o důvěru veřejnosti, aby i zbytek společnosti přijal tyto skupiny v souvislosti s konzumací drog jako neschopné duševně se přizpůsobit.²²

Střetům s protidrogovými zákony, kterými vláda prostřednictvím FBI stíhala představitele antikultury, se nevyhnuli ani rockoví hudebníci. Kromě Johna Lennona, jakožto představitele britské skupiny The Beatles, sledovali federální úřady Jimmyho Hendrixe, Janis Joplinovou, a především Jima Morrisona. Mnoho rockových skupin 60. let zaujímalo protiautoritářské politické postoje mnohdy prosazované jejich rétorickými výstupy a vyznáváním alternativního životního stylu, což dalo úřadům podnět k jejich stíhání. I navzdory mnoha pokusům vládní cenzury se jejich hudba v mediálním prostoru přesto šířila. Rockové písně těchto stíhaných interpretů představovaly pro mladou generaci symboly naděje, hněvu, a výzvu k odporu. Jedním z příkladů související s tématem práce je píseň od skupiny The Doors; „Break on through (To the Other Side)“.²³ John Densmore vyjádřil svůj dobový postoj v souvislosti s mezigeneračním konfliktem ve své biografické

---

²⁰Pod muchomůrkou, nad duhou. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 95-97. ISBN 80-7207-018-5.

²¹The Beach and LSD. MANZAREK, Ray. *Light My Fire: My Life with The Doors*. Druhé. London: Arrow Books, 1999, s. 117. ISBN 9780099280651.

²²Od hysterů k hippies. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 143. ISBN 80-7207-018-5.

²³Sezona čarodějnic. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 201-202. ISBN 80-7207-018-5.

publikaci takto: „V šedesátých letech jsme každého, komu bylo nad třicet, oddaně nenáviděli“.²⁴

LSD nebyla v té době jediná masově užívaná droga. Další, které byli mládeži v těchto dobách přístupné na černém trhu, zahrnovaly marihuanu, barbituráty, heroin, houby, PCP, DMT, amylnitrát, metamfetamin (tzv. Speed), či rajský plyn a další drogy.²⁵

LSD se stalo fenoménem, který v šedesátých letech ve Spojených státech zásadním způsobem poznamenal kulturní prostředí. Za podpory médií ovlivnil myšlení společnosti a zejména mladých aktivistů, kteří jakožto uživatelé psychedelických drog, kladli odpor konzervativní části společnosti. Problematika LSD také splývala se starším literárním a uměleckým hnutím beatníků („Beat Generation“), jehož představitelé vyznávali bohémský způsob života a byli tak často v konfliktu s tradičním americkým způsobem života a klasickou literaturou. Mezi hlavní představitele tohoto hnutí patřili uživatel a propagátor LSD, básník Allen Ginsberg nebo spisovatel Ken Kessey, který byl jedním z těch, kteří testovali účinky LSD.²⁶

1.1.6. Vzestup mládeže a studentských hnutí

Dobová mládež byla charakteristická svým entuziasmem, neboli vírou v neohraňčenosti vlastních možností, která byla umožňována právě požíváním LSD a jiných halucinogenních drog.²⁷ Chování této mládeže, která se narodila ve válečných čtyřicátých letech, je jednoznačně podmíněno globálně se zvyšujícím počtem jejich příslušníků, což je doprovázeno nárůstem vzdělanosti a vznikem

---

²⁴Admirál. DENSMORE, John. *Doors: Brány vyhozené z pantů: Odkaz Jima Morrisona jde k soudu*. Praha: Maťa, 2015, s. 38. ISBN 978-80-7287-205-3.

²⁵Prolog. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 17. ISBN 80-7207-018-5.

²⁶Celoamerický trip. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 116-130. ISBN 80-7207-018-5.

²⁷Předpoklady a kontexty vývoje světového progresivního rocku. BLŮML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 66. ISBN 978-80-7476-124-9.

přívětivějších podmínek pro intelektuální zázemí. Charakteristickými rysy této generace jsou nezatíženost válečnými konflikty, bezstarostnost z hlediska ekonomiky a podmínky pro rozvoj vlastní osobnosti a schopností.²⁸

V polovině šedesátých let nebylo nic neobvyklého, když víc jak polovina teenagerů měla středoškolské vzdělání, a snadnější přístup na vysokou školu. Spojené státy americké měly kolem 3500 univerzit a vysokých škol. Jedním z důležitých faktorů značného podílu vysokoškolských studentů v populaci byly zákony o vysokém školství v letech 1967, 1969 a 1972, které postupně zakládaly federálně financovaný systém cílené pomoci studentům. Tento systém měl velkou zásluhu na zvyšujícím se podílu vysokoškoláků ve společnosti, který z 6 miliónů studentů v roce 1965 stoupl na 9,1 miliónů v roce 1973.²⁹ Také členové skupiny The Doors studovali na vysokých školách.

Vysoké školy se pro mládež staly centrem vytváření celospolečenských otázek, debat a idejí ve vztahu k veřejnosti. V roce 1960 byla studentskými aktivisty založena organizace „*Studenti za demokratickou společnost*“ založená studentskými aktivisty, která se stala základnou hnutí „*nové levice*“. Z iniciativy vysokoškolských studentů vzniklo *Hnutí za svobodu řeči (FSM)*, které vzniklo na podzim 1964 na Kalifornské univerzitě v Berkeley. Mezi hlavní priority patřil protest proti omezením zapojení studentů do politiky. Studenti skrze něj demonstrovali své požadavky v duchu boje za sociální spravedlnost s cílem změnit instituce, politický aparát a přetvořit tehdejší společnost. Zároveň také reagovali na problémy ekonomické a sociální, v duchu svého psychického osvobození a hledání vlastní autenticity.³⁰

---

²⁸Předpoklady a kontexty vývoje světového progresivního rocku. BLŮML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 68-69. ISBN 978-80-7476-124-9.

²⁹Soudní agrese a soudní společnost. JOHNSON, Paul. *Dějiny amerického národa*. Praha: Academia, 2000, s. 752. ISBN 80-200-0799-7.

³⁰Celoamerický trip. LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 122-128. ISBN 80-7207-018-5.

Hudební skupina The Doors byla těmito událostmi také ovlivněna. V rámci psychedelického alba *Strange Days* vytvořili skladbu „When The Music Is Over“, která reflektovala názory a cíle studentského levicového hnutí a mládeže. V písni zaznívá volání „We want world and we want it now (chceme svět a chceme ho teď)“.³¹ V období mezi roky 1965 až 1975 v souvislosti s válkou ve Vietnamu začala vláda Spojených států trestně stíhat osoby, které měly na svědomí porušení zákona o odvodech, a vyhnuly se tak službě v armádě.³² Skupina The Doors byla také odpůrcem vojenské služby, a především války ve Vietnamu, jež byla velkým strašákem pro mladé muže, nucené dostavit se k odvodu. Jednotliví členové skupiny se pomocí nezákonných prostředků vyhnuli službě v armádě. Jako protiválečný protest vytvořili skladbu „The Unknown Soldier“ z alba *Waiting for the Sun*, která se stala i singlem. Charakteristickým prvkem této skladby je stylizace popravčí čety.³³

Užívání drog, hlavně LSD, ve spojení s radikální politikou znamenalo pro tyto mladé aktivisty kromě obyčejného povyražení také vzepření se úřední moci. Po zhroutilí univerzitní autority v Berkeley se studentské demonstrace přenesly na Kolumbijskou univerzitu roku 1968 a na Harvardovu univerzitu v roce 1969. Zde všude studenti všude své požadavky prosadili, jelikož výkonná moc na univerzitách v záchvatu paniky ustoupila protestujícím.³⁴

V období studené války bylo veškeré dění ve společnosti ovlivněno konfliktem, kterému musely Spojené státy čelit v zahraničí – válkou ve Vietnamu. Protiválečných demonstrací se kromě bělochů zúčastnili i afroameričtí občané Spojených států, pro něž byl hlavní důvod demonstrace vysoký počet obětí mezi

---

³¹Strange Days. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 40. ISBN 80-7198-266-0.

³²Zabřednutí do vietnamské bažiny. JOHNSON, Paul. *Dějiny amerického národa*. Praha: Academia, 1997, s. 706. ISBN 80-200-0799-7.

³³Tady na hranici. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 149-150. ISBN 978-80-7291-247-6.

³⁴Občanská práva a násilí na vysokých školách. JOHNSON, Paul. *Dějiny amerického národa*. Praha: Academia, 2000, s. 713. ISBN 8020007997.

černošskou komunitou a boj za občanská práva. Ve spojitosti se studentskými hnutími dali černošští aktivisté v roce 1960 impuls ke vzniku *Studentského výboru pro nenásilný odpor*.³⁵ Ačkoliv černé hnutí tvořilo v rámci 60. let silný prvek, LSD v něm nebylo tak zastoupené. Mezi vysokoškolské studenty utvářející své hodnoty a postoje, patřili také Jim Morrison a Ray Manzarek.³⁶

1.1.7. Nabývání vlivu rockových koncertů a nárůst významu masových médií

Dalším prvkem, který je pevně spjat s vývojem tehdejšího kulturního dění, je význam rozšiřování masových médií. Šlo tehdy o klíčové instituce, a měly na šíření rockové muziky zásadní vliv. Jednalo se zejména o televizní a rozhlasové stanice, ale také časopisy pro mládež. Pravým záměrem novinových plátek jako byly *New York Times*, *Washington Post*, *Newsweek* a tří velkých televizních stanic bylo hromadné udělení milosti pro zběhy a odpůrce vojenské služby, legalizace potratů a marihuany, zvýšení sociálních dávek, odzbrojování, pokles výdajů na obranu a ukončení války ve Vietnamu. Těmito médii dávala mládež najevo svůj sen o transformaci světového řádu a neohraničenosti vlastních schopností.³⁷

Rocková hudba se stala mimo interpretační funkci, i jakýmsi ukazatelem názorů mladé generace, která tento způsob vyjádření shledávala velmi potřebným. Proto vzniklo několik časopisů, které tyto informace masově šířily po celé zemi. Jedním

---

³⁵Občanská práva a násilí na vysokých školách. JOHNSON, Paul. *Dějiny amerického národa*. Praha: Academia, 2000, s. 712-713. ISBN 80-200-0799-7.

³⁶UCLA to restore student films involving The Doors' Ray Manzarek and Jim Morrison: The UCLA Film and Television Archive is crowdfunding an effort to preserve their work. In: *Www.ucla.edu* [online]. [Los Angeles]: Rebecca Kendall, 2019, 13.3.2019 [cit. 2019-10-14]. Dostupné z: <http://newsroom.ucla.edu/stories/ucla-to-restore-student-films-involving-iconic-founders-of-the-doors>

³⁷Občanská práva a násilí na vysokých školách. JOHNSON, Paul. *Dějiny amerického národa*. Praha: Academia, 2000, s. 714. ISBN 80-200-0799-7.

z příkladů je časopis *Rolling Stone*, vydávaný od roku 1967, který názory umělců prezentuje jejich fanouškům, a také informuje o kulturním a společenském dění.³⁸

Prostředkem, kterým se šířily názory mládeže, se stal od 50. let i rockový koncert. Rockový koncert je místem společenského setkání, při kterém se scházejí hudební, sociální a ekonomické síly vzájemně se ovlivňující. Cílem je sdílet zážitek rockového koncertu mezi fanoušky a rockovým hudebníkem. Zájem fanoušků o rockovou hudbu se tvořil pomocí časté frekvence konání koncertů. Koncerty psychedelického rocku 60. let byly typické tím, že kapely na pódiu běžně improvizovaly pod vlivem psychedelických drog. Umělci tvořili hudbu na pódiu ve spontánním duchu. Problém nastal při nahrávání ve studiu. Rockoví hudebníci nedokázali přenést autenticitu živého koncertu do nahrávacího studia. S těmito potížemi se potýkala např. skupina „Grateful Dead“. Od 60. let byl rockový koncert masovou záležitostí. Intenzita a expanze rockového koncertu se zvedla během turné Beatles ve Spojených státech. Neexistovaly haly pro pořádání koncertů, které mohly pojmout tak obrovský počet fanoušků. Tuto úlohu musely namísto nich zastat sportovní stadiony, ve kterých se pořádaly koncerty pod širým nebem. Koncerty v té době také začaly být hlasitější. Skupina „The Beatles“ přerušila v roce 1966 americké turné, přičemž jedním z důvodů byla nedostatečná hlasitost kytarových aparátů VOX AC-30, které poskytovaly výkon jen 30 wattů. V 60. letech zavedla společnost Marshall stowattový zesilovač, který navýšil hlasitost rockového koncertu. Od konce 60. let se začaly pořádat hudební festivaly, kde vystupovalo vždy několik kapel. Hudební festivaly se často konaly několik dní v kuse. Mezi nejznámější festivaly patřily „Human Be-In“ z roku 1967, který se konal v San Franciscu, „International Monterey Pop Festival“ též z roku 1967 v Kalifornii, a nakonec hudební festival ve Woodstocku z roku 1969, který ukončil psychedelickou vlnu 60. let.³⁹

---

³⁸COHEN, Rich. The Rise and Fall of Rolling Stone. *Atlantic* [online]. 2017, **320**(5), 34-37 [cit. 2019-10-14]. ISSN 10727825. Dostupné z:

<https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2017/12/rolling-stone-jann-wenner/544107/>

³⁹Drugs, Recreational. THOMPSON, William Forde, Alexandra LAMONT, Richard PARNCUTT a Frank A. RUSSO. *Music in the social and behavioral sciences*. Los Angeles: SAGE Reference, 2014, s. 969-970. ISBN 978-1-4522-8303-6

Šedesátá léta byla významná také v oblasti rozkvětu vizuální kultury, která s hudební kulturou byla těsně spojena. Projevovala se prostřednictvím plakátů a obalů gramofonových desek. Tyto propagační prostředky se staly součástí koncepce obchodní a produkční politiky hudebních skupin. Svou roli tam sehrály i drogy, a to v souvislosti se vznikem psychedelických plakátů a obalů desek, který se začali objevovat od roku 1966. Postupně se tento druh designu prosadil u spousty vznikajících progresivních kapel. Význam obalu gramofonových desek a jejich dobový kontext popisuje Zdeněk Primus: „*Obaly vyjadřovaly svým grafickým pojetím hudebně-obsahové přesvědčení skupiny samotné a vyzývaly ke komunikaci, byly často provokativně přímé a nutily k uvažování o jiném zorném úhlu.*“ Zdeněk Primus označil jako jeden z impulsů vzniku psychedelické kultury beatovou generaci z oblasti kolem San Francisca, která vyvolala počáteční reakci ke společenské změně. K prezentaci kapely také významně přispívaly záznamy z živého koncertu na vinylovém formátu, např. Doors: Absolutely Live z roku 1970. Psychedelická éra začala ustupovat po roce 1970.⁴⁰

Jedním z hlavních problémů v oblasti hudební kultury 60. let byla krize myšlení v pokroku ve sféře vážné hudby. Ve společnosti narůstaly asociální tendence k vážné hudbě, která ztrácela společenskou základnu díky své tendenci směřování k avantgardismu.⁴¹

Zásadní věcí je značný rozdíl mezi porozuměním rockové hudby v současnosti a v šedesátých letech minulého století. V dnešní době je rockové hudbě přisuzována výhradně zábavní funkce. V 60. letech byla rock především pro „mladé lidi“ znakem vyšší společenské prestiže a prostředkem k vyjádření politického názoru. Předchozí populární interpreti nebyli ve stejném postavení jako mladá

---

⁴⁰PRIMUS, Zdeněk a Hana HAMPLOVÁ. *The Pope smoked dope: rock music and the alternative visual culture of the 1960s = Papež kouřil trávu: rocková hudba a alternativní vizuální kultura 60. let.* Praha: KANT, 2005, s. 5-69. ISBN 80-86217-88-4.

⁴¹Předpoklady a kontexty vývoje světového progresivního rocku. BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích.* Praha: Togga, 2017, s. 59. ISBN 978-80-7476-124-9.

generace šedesátých let, protože se jejich obzor hudební činnosti zúžil čistě jen na hudební element, tím pádem postrádali funkci generačních mluvčích, a diskuze o sociokulturních a politických problémech se v jejich případech vůbec nevedla.⁴²

V této době započal vzestup mládeže doprovázený novými postoji označovanými jako „progresivní“, avšak tento termín, jak se může zdát, nebyl uměle vytvořen v současnosti, nýbrž v době, kdy se tímto výrazem snažili protagonisté odlišit za pomoci nových tvůrčích progresivních prvků. Pole působnosti nového myšlení tvoří spojení kulturních oblastí *undergroundu a psychedelie*, které je doprovázeno vzestupem hnutí hippies ale i dalších sociálních hnutí šedesátých let, spjatých s revoltou mládeže proti systému. Podle Lubomíra Dorůžky progresivní rock v souvislosti s angloamerickou scénou 60. let neoznačuje určitý hudební styl, nýbrž tvůrčí přístup, který zdůrazňuje inovace a hudební experimenty.⁴³ Tyto hudební experimenty se staly v šedesátých letech lukrativním artiklem v zábavním průmyslu pro masové publikum.⁴⁴ Na začátku hudební kariéry skupina The Doors objevovala nápady na nové písně často při jamování a improvizování během svých vystoupení.⁴⁵ Už při nahrávání prvního stejnojmenného alba The Doors se snažili upřednostňovat atmosféru před technickou dokonalostí skladby.⁴⁶ Klíčovým prvkem pro tvorbu a experimentování, kterou skupina The Doors využívala, se stalo nahrávací studio, ve kterém trávili mimo vystoupení značnou část času. Album, kde se nejvíce využil potenciál studia k experimentování, se nazývá *Strange Days*, ze kterého se jako skladba nejvíce experimentálního charakteru jeví „*Horse Latitudes*“. Tato skladba byla specifická tím, že k vyjádření atmosféry členové použili

---

⁴²Předpoklady a kontexty vývoje progresivního rocku. BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 61-63. ISBN 978-80-7476-124-9.

⁴³Vývoj pojmu "progresivní rock" a kánon rockové hudby. BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 15-17. ISBN 978-80-7476-124-9.

⁴⁴BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 86. ISBN 978-80-7476-124-9.

⁴⁵Sexy sráč v červených kalhotách. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 71. ISBN 978-80-7291-247-6.

⁴⁶HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 31. ISBN 80-7198-266-0.

netradiční nástroje (skořápky od kokosových ořechů, prázdné plechovky od coly atd.), aby společně vytvářely hluk, do kterého Jim Morrison přednesl svůj básnický text.⁴⁷ Pro dosažení autenticity živého vystoupení si interiér studia vizuálně upravovali, aby docílili přesvědčivou atmosféru do nahrávané skladby. Nejčastěji se zhasínala světla a místo nich se zapalovali svíčky.⁴⁸ Zásadním prvkem odrážejícím v hudbě The Doors bylo především LSD, které podněcovalo hudebníky ke tvorbě v duchu psychedelie.⁴⁹ Jak píše ve své disertační práci Veronika Radimcová, skupina The Doors jednoznačně spadá žánrově do psychedelického rocku, který je charakteristický svými tendencemi tvořit dlouhé plochy improvizací, jež jsou založeny na momentální náladě při vystoupeních. Ze socio-historického hlediska se naskytuje překvapující tvrzení, že pro vývoj progresivní rockové hudby se stalo LSD zásadním činitelem, který způsobil náhlý obrat v gnosticizmu, jenž svět rozděloval na ty, kteří byli díky LSD ovlivněni a na ty, kteří nebyli.⁵⁰

Dalším důležitým znakem, který velmi dobře charakterizuje umělce šedesátých let minulého století, je především jeho podílení se na autorské tvorbě, či přímo splnutí autora a interpreta v jednu osobu. Jednoznačným příkladem je třeba hudební skupina The Beatles.⁵¹ Avšak prvním, kdo s tímto trendem přišel, byla pro současnost již téměř zapomenutá hudební osobnost rokenrolu – Charles Hardin Holley, známý pod uměleckým jménem „Buddy Holly“.⁵² Autorství se stalo pro tuto dobu jedním ze znaků uměleckého vyjádření a jednoznačně jedním ze základních rysů rockového žánru. Tím, jak splývala tvůrčí a interpretační pozice v

---

⁴⁷Strange Days. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 39-40. ISBN 80-7198-266-0.

⁴⁸HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 33. ISBN 80-7198-266-0.

⁴⁹Otevření dveří. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 24-25. ISBN 80-7198-266-0.

⁵⁰RADIMCOVÁ, Veronika. *Progresivní rocková hudba a její žánrový fanoušek*. Ostrava, 2011. Disertační práce. Ostravská Univerzita v Ostravě. Vedoucí práce Doc. PhDr. Veronika Ševčíková, Ph.D.

⁵¹Šedesátá léta a rozhodující okamžik v historii západní civilizace. BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 64-66. ISBN 978-80-7476-124-9.

⁵²Buddy Holly. *Panoráma populární hudby 1918/1978: aneb Nevšední písničkáři všedních dní*. Praha: Mladá Fronta, 1981, s. 152-153. ISBN (Váz.).

jedno, se zvýraznil i fakt, že rockoví muzikanti skrze hudební tvorbu pro své fanoušky a posluchače interpretovali i vlastní postoje.⁵³ V souvislosti s hudební skupinou The Doors bylo autorství všech členů společné, ačkoliv zpěvák Jim Morrison tvořil výhradně texty a ostatní členové dotvářeli instrumentální složku. Bylo domluveno, že každý z členů skupiny měl možnost při jakýkoliv pochybnosti kdykoliv návrh zamítnout. Tato volba se stala v nadcházející době předmětem soudního sporu, který vedli mezi sebou zbylí členové skupiny.⁵⁴ Postupem času se začalo chápání společenského postavení „rockera“, jakožto představitele populární hudby, vzdalovat od předchozích modelů „entertainerů“ či tzv. *bavičů*, místo toho se rockový umělec stává postupem času respektovanou osobností se subjektivními názory i mimo zábavní průmysl a showbiznys.⁵⁵

Dalším zásadním elementem, který měl velký vliv na vývoj rockové hudby, byla otevřenost k mezikulturnímu a mezioborovému dialogu, jehož důsledkem byla stylově-žánrová neohraničenost, fúze, syntézy a jiné hudební experimenty. Rocková hudba v šedesátých letech minulého století byla značně ovlivňována impulsy především z tradičních či moderních nonartificiálních a artificiálních hudebních forem a žánrů, folku a také z jazzu.⁵⁶

Jedním z příkladů dobové inspirace je album od skupiny Beatles „*Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*“⁵⁷. Členové The Beatles se při tvorbě alba řídili mottem: „zkoušet to jinak“⁵⁸, což velmi dobře charakterizuje jejich progresivně tvůrčí postup. Tímto albem se nechala inspirovat celá škála tehdejších interpretů, včetně členů The

---

⁵³Předpoklady a kontexty vývoje progresivního rocku. BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 65. ISBN 978-80-7476-124-9.

⁵⁴Staré dobré časy. *Doors: Brány vyhozené z pantů: Odkaz Jima Morrisona jde k soudu*. Praha: Maťa, 2015, s. 17. ISBN 978-820-7287-205-3.

⁵⁵Předpoklady a kontexty vývoje progresivního rocku. BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 65. ISBN 978-80-7476-124-9.

⁵⁶Předpoklady a kontexty vývoje světového progresivního rocku. BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 67. ISBN 978-80-7476-124-9.

⁵⁷Kapela klubu Osamělých srdcí seržanta Pepře. MATZNER, Antonín. *Beatles: Výpověď o jedné generaci*. Praha: Mladá fronta, 1987, s. 202-216.

⁵⁸Beatlemania. DORUŽKA, Lubomír. *Panoráma populární hudby 1918-1978: aneb Nevšední písničkáři všedních dní*. Praha: Mladá fronta, 1981, s. 163.

Doors, kteří se jím inspirovali hned po prvním poslechu⁵⁹. Britská hudební skupina The Beatles byla jedním z nejdůležitějších aspektů v utváření kultury 60. let. Byla velmi ceněna jak svými fanoušky, i muzikanty z branže, tak i pozitivně kritizována v kulturních rubrikách. Překvapivě pozitivní reakce získali i z řad interpretů vážné hudby.

Psychedelická éra na přelomu šedesátých a sedmdesátých let začala postupně ustupovat do pozadí. Hlavní představitelé psychedelického rocku předčasně zemřeli nepřírozenou smrtí. Častou příčinou jejich skonu bylo předávkování drogami. Tento kulturní jev je známý jako *Club 27*. Tito umělci byli charakterističtí svým rizikovým životním stylem. Počáteční seznam členů v období let 1969 až 1971 tvořil Brian Jones, Jimi Hendrix, Janis Joplin a člen skupiny The Doors Jim Morrison. Členové některých hudebních skupin, vyznávající psychedelii a pobírající drogu LSD, utrpěli pod jejími halucinogenními příznaky trvalé následky. Z toho důvodu začali opouštět od psychedelie a přeorientovali se zpět do základů rockového žánru zvaný roots rock.⁶⁰ Z prvotních kapel, které v šedesátých letech praktikovali psychedelický rock, jich do dnešních dnů zbylo nepatrné množství. Takovými přežívajícími skupinami, které své postoje k psychedelii nezměnili, byly například Grateful Dead nebo Jerry Garcia. Vznikaly skupiny vyznavačů rockových ikon, zejména Jimiho Hendrixe a Jima Morrisona.⁶¹

Progresivní rock se na rozdíl od svého psychedelického předchůdce neodolal o moc déle. V průběhu 70. let byl vytlačován novým hudebním stylem, a tím byl punk, který pro progresivní rock představoval konkurenci v hudebním byznysu. Podle Ivana Cafourka a Ivana Poledňáka představovala punková hudba reakci na pompéznost, nudu a uměleckou sterilitu. Další příčina opadávajícího zájmu byl

---

⁵⁹Zima lásky. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 117. ISBN 978-80-7291-247-6.

⁶⁰27 Club. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2020, 25 May 2020 [cit. 2020-05-26]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/27_Club

⁶¹Postskriptum: Acid a co bylo potom. SHLAIN, B. a Martin A. LEE. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 252-257. ISBN 80-7207-018-5.

hospodářský pokles, který zapříčinil vzrůst cen a snížení prodejnosti LP desek.⁶² Josef Kotek v rámci svého čtyřfázového modelu vývoje progresivního rocku uvádí, že v poslední fázi se progresivní rock začal postupně upozadovat z celkového zvukového, vkusového a sociofunkčního spektra posluchačů.⁶³ V 80. letech se LSD znovu vrátilo, nikoliv kvůli společenskému vzdoru nebo duchovnímu přesvědčení, ale pro účely rekreačního užívání a trávení volného času. Vznikaly také nové rockové kapely vyznávající psychedelii, a to nejvíce v Londýně, kde se vytvořilo psychedelické hnutí navazující na 60. léta známé jako „Kašmírový underground“.⁶⁴

---

⁶²RADIMCOVÁ, Veronika. *Progresivní rocková hudba a její žánrový fanoušek*. Ostrava, 2011. Disertační práce. Ostravská Univerzita v Ostravě. Vedoucí práce Doc. PhDr. Veronika Ševčíková, Ph.D.

⁶³BLÜML, Jan. *Progresivní rock: Světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, 2017, s. 96. ISBN 978-80-7476-124-9.

⁶⁴Postskriptum: Acid a co bylo potom. SHLAIN, B. a Martin A. LEE. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta 60. let*. Praha: Volvox Globator, 1996, s. 252-257. ISBN 80-7207-018-5.

1.2. Členové skupiny

Obrázek č. 1: Členové skupiny The Doors

65

1.2.1. Jim Morrison

James Douglas Morrison, veřejnosti známý jako Jim Morrison, se narodil 8. prosince 1943 ve floridském Melbourne, a byl zpěvákem skupiny The Doors.⁶⁶ Této osobě se věnuje bakalářská práce Jana Jirouše, kde je rozebírána literární činnost Jima Morrisona a jeho význam pro americkou kulturu 60. let v kulturním dění.⁶⁷ James Douglas Morrison byl v dětství oslovován rodinou jako „Jimmy“, což

---

⁶⁵The Doors in 1966. From left to right: Jim Morrison, John Densmore, Ray Manzarek, Robby Krieger. In: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. [cit. 2020-05-29]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Doors

⁶⁶Otevření dveří. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 12. ISBN 80-7198-266-0.

⁶⁷Jirouš, Jan. Morrison: mýtus a člověk. Analýza jeho poezie v souvislosti s trendy 60. a 70. let 20. století. Liberec, 2015. bakalářská práce (Bc.). TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI. Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická

bylo v dospívání pozměněno na „Jim“. Jim Morrison byl synem George Stevena Morrisona, vysokého námořního důstojníka armády Spojených států amerických, a Clary Clarkové. Rodiče se seznámili v roce 1941 na Havaji před japonským útokem na Pearl Harbor 7. prosince. V dubnu 1942 se vzali. Jim Morrison měl dva sourozence mladší sestru Anne, která se narodila v roce 1947, a nejmladšího sourozence bratra Andrewa narozeného v roce 1949. Mezi Jimovy záliby v dětství patřila četba, malování, sport, filmy a hudba. Je známo, že se učil krátkou dobu na klavír. Jima přitahovalo také zálesáctví, jednu dobu chodil do skautu, ze kterého byl ale vyhozen. V roce 1958 při studiu na „*George Washington High School*“ ve Virginii, začal psát poezii. Jednou z jeho tamních spolužaček byla shodou okolností Ellen Cohenová, známá pod pseudonymem „Mama Cass“, která vystupovala ve skupině „The Mamas and the Papas“. Jimova rodina se často stěhovala obvykle podle místa, kam byl Jimův otec služebně převelen. Jedním z míst, kde Morrisonovi častěji pobývali, bylo Albuquerque v Novém Mexiku. V létě 1961 nastoupil Jim Morrison na „*St. Petersburg Junior College*“ v Clearwateru, ze které po roce přestoupil na „*Florida State University*“ v Tallahassee, kde studoval filozofii a davovou psychologii. V obou školách měl dobré studijní výsledky. V roce 1963 zažil první potyčku se zákonem, kdy měl Jim na svědomí drobnou krádež, rušení klidu a opilství na veřejnosti při konání fotbalového zápasu v Tallahassee na Floridě.⁶⁸

V lednu 1964 začal studovat na prestižní Kalifornské univerzitě v Los Angeles (UCLA), na které studoval filmovou techniku pod katedrou divadelního umění. Při studiu na univerzitě se podílel na tvorbě studentských filmů jako kameraman. Na univerzitě se setkal poprvé s Rayem Manzarekem. V roce 1965 absolvoval UCLA, nicméně se nedostavil na promoci. Jim následně přerušil vazby s rodinou, byl vystěhován z bytu a přespával u známých. Mezi červnem a srpnem 1965 pobýval Jim na *Venice Beach* v Los Angeles u svého přítele Dennise Jakoba. Jim Morrison během studentských let kouřil marihuanu a pil alkohol, avšak v tomto období začal

---

⁶⁸Duše duchů. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 25-32. ISBN 978-80-7297-247-6.

užívat i LSD. I to minimum finančních prostředků, které se mu podařilo vydělat, spotřeboval na nákup drog. Jeho tělesný stav se změnil. Kvůli užívání nadměrného množství návykových látek a omezení pravidelné stravy zhubl kolem 12 kilogramů. V srpnu 1965 potkal Raye Manzareka na pláži ve *Venice Beach*, kde spolu navázali dialog o vzniku budoucí kapely.⁶⁹

1.2.2. Ray Manzarek

Raymond Daniel Manzarek mladší, znám pod zkratkou Ray Manzarek, se narodil 12. února 1939 v Chicagu ve čtvrti *South Side*. Byl klávesistou skupiny The Doors. Příjmení jeho otce, který pocházel z rodiny polských přistěhovalců, bylo Manzarek, avšak Ray z příjmení vypustil písmeno C. Ray měl dva mladší bratry Richarda a Jima. Hudebním nadáním v rodině disponovala Rayova matka Helen, která se také zasadila o Rayovo studium hry na klavír. Raye vyučoval učitel s evropskými základy, a repertoár často tvořily skladby od autorů Ludwiga van Beethovena a Johanna Sebastiana Bacha. Velkým posunem v hudebním vzdělání byly lekce od vedoucího tanečního orchestru Bruna Michelottiho, který ho naučil čtení „leadsheetu“⁷⁰, techniku typu „stride“⁷¹, kterou využíval při hraní „*boogie-woogie*“ a „*ragtimu*“. Do budoucna se to ukáže jako klíčová schopnost pro celkové aranžmá kapely.

Studoval na soukromé střední škole St. Rita, po které nastoupil na DePaulovu univerzitu v okolí Chicaga. Zde studoval ekonomii na obchodní fakultě, studium však nedokončil. Poté nastoupil, stejně jako Jim, na UCLA, kde studoval filmové vědy. Seznámil se tam se svou budoucí manželkou japonsko-amerického původu Dorothy Fukijawovou. Na univerzitě kouřil marihuanu a také poprvé požil LSD.

---

⁶⁹Otevření dveří. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 12-18. ISBN 80-7198-266-0.

⁷⁰Lead sheet (z angl.) je forma hudební notace, která specifikuje prvky populární písně: melodii texty a harmonii. (https://en.wikipedia.org/wiki/Lead_sheet)

⁷¹Stride je termín pro specifický styl hry na klavír původem z ragtimu, který se uplatnil především v jazzu. Styl hry charakterizuje pohyb levé ruky v oktávových až decimových intervalech dávající důraz na první a třetí dobu, pravá ruka doplňuje akordy na druhé a čtvrté době. ([https://en.wikipedia.org/wiki/Stride_\(music\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Stride_(music)))

Ray bydlel v Los Angeles u nemocnice pro veterány. V roce 1965 se do Los Angeles přistěhovala i Rayova rodina. Spolu s mladšími bratry Richem a Jimem, pak Ray založil kapelu „*Rick and the Ravens*“.⁷²

1.2.3. Robbie Krieger

Robert Alan Krieger byl kytaristou skupiny. Narodil se 8. ledna 1946 v Los Angeles. Mezi přáteli byl často oslovován Robbie. Vyrůstal ve čtvrti Pacific Palisades a pocházel z lepších sociálních poměrů. Doma měl k přístupu jen k vážné hudbě. Ke kytarě se dostal až jednou na návštěvě u kamaráda, kde měl možnost si zahrát na klasickou kytaru. V mládí měl se svým bratrem Ronem problémy se zákonem, oba byli zatčeni za držení marihuany. Rodiče ho poslali na soukromou střední školu Menlo poblíž San Francisca. Při studiu na této škole bral i lekce kytary. Po střední škole Robbie nastoupil na Kalifornskou univerzitu v Santa Barbaře. Při studiu začal samostatně vystupovat na místní folkové scéně, kde hrál na kytaru a zpíval. Zásadní zlomem v jeho hudebním vývoji byla návštěva koncertu Chucka Berrryho, díky němu si pořídil elektrickou kytaru *Gibson SG*. Poslouchal Muddyho Waterse, Django Reinhardta a klasickou indickou hudbu Raviho Shankara. Co se týče konzumace drog, Robbie od šestnácti let kouřil marihuanu. Nicméně Mick Wall se domnívá, že právě John Densmore zasvětil Robbieho do LSD.⁷³

1.2.4. John Densmore

John Paul Densmore byl bubeníkem kapely. Narodil se 1. prosince 1944 v Santa Monice. Vyrůstal v křesťansky založené rodině s katolickým vyznáním. Hrubou byl obklopen již od malička, chodíval s matkou a sourozenci na nedělní bohoslužby do katolického kostela, kde byl ohromen silou varhan. Doma pak rád poslouchal

---

⁷²Paprsek. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 18-24. ISBN 978-80-7297-247-6.

⁷³Ruce pevně na volant. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 38-40. ISBN 978-80-7297-247-6.

desky Glenna Millera, které patřily Johnovým rodičům.⁷⁴ Měl dva sourozence – starší sestru Ann a mladšího bratra Jima. Jeho matka, Margaret Mary Walshová, pocházející z Kalifornie, byla vychovaná v katolické rodině a chtěla tento model výchovy přenést i na své děti. Johnův otec, Ray Blaisedale Densmore, vyrůstal patrně v krutých podmínkách, jelikož od mladého věku musel přispívat na chod rodiny. Navzdory těmto okolnostem dokončil střední školu, i když až po dvacátém roce věku, a později vystudoval architekturu. Zajímavostí je, že jak Margaret, tak i Ray Densmoreovi účinkovali jako herci.⁷⁵

Prvním opravdovým hudebním nástrojem Johna Densmorea byl klavír. Ačkoliv při hře na klavír projevoval hudební talent, nebyl velkým zastáncem řádné výuky, nejraději hrál to, co sám vymyslel a naučil se. Při studiu na *Daniel Webster Junior High School* na západě Los Angeles se John chtěl přidat do školní kapely a začít hrát na jakýkoliv volný nástroj. Původně měl být jeho vyvoleným nástrojem klarinet, ale poté co se k tomuto návrhu vyjádřil negativně Johnův zubař, šéf školní skupiny pan Armour raději navrhl Johnovi bicí. Zpočátku cvičil na gumový trenažér, ale postupně se v orchestru vypracovával od jednoho bicího nástroje k druhému.⁷⁶ Takto kvalitní průprava hráče na bicí mu přinesla patřičný užitek i do budoucna. Na střední škole účinkoval ve studentské kapele „*Terry and Twilighters*“, kam byl John ve druhém ročníku studia na střední škole pozván na konkurz na post bubeníka. John ve své autobiografii popisuje, jak byl svým novým působištěm nadšen, jelikož měl díky této kapele možnost vystupovat před náctiletými děvčaty. John Densmore nebyl příliš studijně založený, a jelikož jeho maturitní vysvědčení nevykazovalo výsledky uchazečů pro lepší univerzity, odešel studovat na *Santa Monica City College*. Studium na této škole ho nijak zvlášť netěšilo, měl problém s výběrem studijního zaměření. Nicméně jako pozitivní stránku zmiňuje období, kdy účinkoval ve školní pochodové hudební skupině, se kterou vyhrál první místo v

---

⁷⁴Otevření dveří. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 20-21. ISBN 80-7198-266-0.

⁷⁵Ruce pevně na volant. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 34. ISBN 978-80-7291-247-6.

⁷⁶Wild child/Divoký dítě. DENSMORE, John. *Riders on the storm: Můj život s Jimem Morrisonem*. Praha: Maťa, 2017, s. 20-23. ISBN 978-80-7287-221-3.

soutěži kalifornských pochodových kapel mezi kalifornskými univerzitními přípravkami, která byla později zakončena vystoupením vítězné kapely v jedné státní televizi.⁷⁷

John Densmore ve své autobiografii popisuje, jak začal od léta roku 1964 cestovat s Grantem, svým přítelem ze střední školy, který hrál na klávesy. Oba dva byli příznivci jazzové hudby, a přáli si setkat se s tehdejšími jazzovými mistry, jako například Johnem Coltranem nebo Milesem Davisem.⁷⁸ I Mick Wall se ve své biografii zmiňuje, že John s Grantem využili možnost nahlédnout na nový konglomerát hudebních klubů vznikajících na *Sunset Stripu*.⁷⁹ Místní kluby byly snadno přístupné i pro mládež, jelikož v naprosté většině z nich se nepodával alkohol. Oba dva tak měli možnost přihlížet vznikající kulturní scéně, avšak John s Grantem vyhledávali především jazzovou muziku. John dále v knize zmiňuje, jak si s Grantem přivydělávali na tanečních večírcích bratrstev na Kalifornské univerzitě v Los Angeles.⁸⁰

Na podzim roku 1964 začal John Densmore studovat na *San Fernando Valley State College*, a společně s Grantem se odstěhovali do údolí Topanga Canyon. Tuto oblast obývala hippie komunita, ačkoliv Johnovi tento začínající fenomén nic neříkal. Byl však fascinován kouzlem jamování a improvizace. Klíčovým okamžikem v Johnově životě bylo první užití LSD. Ve své autobiografii podrobně rozebírá účinek svého prvního acidového tripu.⁸¹ Johna k LSD přivedl černošský jazzový

---

⁷⁷Wild child/Divoký dítě. DENSMORE, John. *Riders on the storm: Můj život s Jimem Morrisonem*. Praha: Maťa, 2017, s. 23-25. ISBN 978-80-7287-221-3.

⁷⁸Wild child/Divoký dítě. DENSMORE, John. *Riders on the storm: Můj život s Jimem Morrisonem*. Praha: Maťa, 2017, s. 28. ISBN 978-80-7287-221-3.

⁷⁹Ruce pevně na volant. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 36-37. ISBN 978-80-7297-247-6.

⁸⁰Wild child/Divoký dítě. DENSMORE, John. *Riders on the storm: Můj život s Jimem Morrisonem*. Praha: Maťa, 2017, s. 26-31. ISBN 978-80-7287-221-3.

⁸¹Wild child/Divoký dítě. DENSMORE, John. *Riders on the storm: Můj život s Jimem Morrisonem*. Praha: Maťa, 2017, s. 31-35. ISBN 978-80-7287-221-3.

saxofonista Bud, který byl upoután na invalidní vozík. John s Grantem se s ním setkali na „*jam session*“, a právě zde jim Bud opatřil acid.⁸²

1.3. Kalifornská univerzita v Los Angeles a její okolí.

UCLA (University of California in Los Angeles)

Kalifornská univerzita v Los Angeles je součástí systému státní Kalifornské univerzity, která disponuje největším kampusem. Předchozí vzdělávací instituce *The Los Angeles State Normal School* byla založena v roce 1881. V roce 1919 se stala součástí systému Kalifornských univerzit.⁸³

V šedesátých letech dvacátého století nabyl kampus v Los Angeles největšího rozvoje. Počet studentů tehdy dosáhl čísla 26 119. Od roku 1965 na univerzitě působilo kolem 495 profesorů, 283 docentů, 466 odborných asistentů a přes 6000 neakademických univerzitních zaměstnanců. Rektorem byl v té době Franklin D. Murphy. UCLA patří mezi jedny z největších univerzit v USA.⁸⁴

V polovině šedesátých let studenti z fakulty divadelní, filmové a televizní tvorby UCLA představovali svá vybraná filmová díla veřejnosti. Prezentovali čtyři hlavní filmové řady snímků disponujících výjimečnou uměleckou hodnotou, ve většině případů se jednalo o dokumenty, cestopisy, vzdělávací a umělecké filmy. Některé byly věnovány počtě slavným hercům a režisérům. Studenti UCLA zvítězili svou

---

⁸²Ruce pevně na volant. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 37-38. ISBN 978-80-7297-247-6.

⁸³*University of California History: digital archives* [online]. University of California, ©1999-2006 [cit. 2020-01-10]. Dostupné z:

https://www.lib.berkeley.edu/uchistory/general_history/campuses/ucla/index.html

⁸⁴*Los Angeles: Historical Overview: Administration* [online]. University of California, ©1999-2005 [cit. 2020-01-10]. Dostupné z:

https://www.lib.berkeley.edu/uchistory/general_history/campuses/ucla/overview.html

filmovou tvorbou na filmových festivalech v Londýně, Edinburghu a v Benátkách.⁸⁵

Sunset Strip

Je součástí ulice Sunset Boulevard v Los Angeles. Zaujímá část o délce jedné míle. V šedesátých letech byl Sunset Strip místem hudební scény hojně navštěvovaným teenagery. Mezi známými hudebními kluby patřily „*The Troubadour*“, „*Ciro 's*“, „*Gazzarri 's*“ a „*Whisky-a-go-go*“. Mezi hudební skupiny, které na Sunset Stripu kromě The Doors koncertovali, patří například Byrds nebo Buffalo Springfield. Občanští představitelé a několik obchodníků bojovali o zpřísnění podmínek licence pro provozování hudebních klubů, což vyvolalo na podzim roku 1966 demonstrace.⁸⁶

---

⁸⁵*Los Angeles: Cultural Programs: Programs and Activities* [online]. University of California, ©1999-2005 [cit. 2020-01-10]. Dostupné z: https://www.lib.berkeley.edu/uchistory/general_history/campuses/ucla/cultural.html

⁸⁶GILLET, Charlie. Los Angeles 1960s overview. *Encyclopedia Britannica* [online]. Londýn, 20. prosince 2007 [cit. 2020-01-10]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/rock-Los-Angeles-1960s-overview-1371259>

2. Popis hudebního uskupení

2.1. Specifikace hudebního žánru skupiny a jeho prolínání s jinými žánry

The Doors jsou představitelé žánru rockové hudby, která se dále dělí mezi subžánry blues rocku a psychedelického rocku, jak popisuje ve své bakalářské práci Barbora Valová.⁸⁷

Hudba The Doors při prvním poslechu majitele hudebního vydavatelství Elektra Records Jaca Holzmana příliš neoslovila, jejich bluesové pojetí rocku a psychedelie slyšel už u jiných hudebních skupin. Jejich tvorba mu nepřipadala v žádném případě jedinečná a nějak zvláště odlišná od ostatních v branži. Nicméně svůj názor změnil poté, co zhlédl jejich verzi *Whisky Bar (Alabama song)*. Psychedelické skupiny v šedesátých letech ve valné většině vyznávaly symboly „lásky“, ale skupina The Doors byla pravým opakem a místo toho vyzářovala protiklad.⁸⁸

Je na zvážení, zdali bychom The Doors měli řadit, v kontextu angloamerické scény 60. let, i mezi progresivní skupiny. Progresivně rockové skupiny, jsou takové, které se snaží klást důraz na jakékoli inovace ve své hudební tvorbě a interpretaci, a častým příkladem těchto inovací je i inspirace vážnou hudbou.⁸⁹

Tuto otázku by nám mohlo pomoci zodpovědět srovnání s prozatím nejpřesnější definicí progresivního rocku podle Jerryho Luckyho.⁹⁰

---

⁸⁷VALOVÁ, Barbora. *Postoje k vysokoškolských studentů k rockové hudbě druhé poloviny 60. let: University students' attitude to rock music of the second half of the 1960s*. Olomouc, 2016. Bakalářská práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Vedoucí práce Doc. PhDr. Lenka Křupková, Ph.D.

⁸⁸Řidiči, kam nás to vezeš? WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 73-74. ISBN 978-80-7291-247-6.

⁸⁹BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, spol. s r.o. ve spolupráci s Univerzitou Palackého v Olomouci, 2017. ISBN 978-80-7476-124-9.

⁹⁰Introduction. HOLM-HUDSON, Kevin. *Progressive Rock Reconsidered*. New York: Routledge, 2002, s. 3. ISBN 0-8153-3715-9.

Prvním bodem této definice je rozsah písní a upřednostňování struktury na úkor improvizace. Tento bod se jeví pro srovnání kapely The Doors celkem sporně. V tvorbě jednoznačně dominují kratší skladby s trváním od tří do šesti minut. Najdou se samozřejmě i delší, avšak ty postrádají propracovanější strukturovanost.⁹¹ Konkrétním příkladem je například skladba „*The End*“, která byla zahrána na festivalu „*Isle Of Wight*“ v roce 1970, kde muzikanti rádi natahovali čas vystoupení improvizacemi. Tento příklad *psychedelického/space rocku* popisuje ve své práci Veronika Radimcová.⁹²

Dalším bodem definice progresivního rocku je směs dynamicky odlišných částí.⁹³ Zde už to pro The Doors vypadá mnohem optimističtěji, neboť část tvorby je založena právě na práci s dynamikou, nicméně hlubší zpracování je omezeno hlavně délkou skladeb.

Jerry Lucky přidal jako jeden z bodů definice také užití melotronu, případně jiného smyčcového nástroje, který měl poprvé nasimulovat zvuky symfonického orchestru.⁹⁴ Nicméně v souvislosti se skupinou The Doors byl melotron, či nástroj jemu podobný použit naprosto minimálně. Post klávesisty zastával Ray Manzarek, který užíval netypickou basovou variantu Fender Rhodes primárně určenou pro hru levou rukou a tranzistorové varhany Vox Continental, který měl případnou funkci orchestru zastat. V pozdější tvorbě uplatňoval Ray i varhany Hammond. Ve studiové tvorbě byl využit i Moogův syntetizátor.

---

⁹¹Introduction. HOLM-HUDSON, Kevin. *Progressive Rock Reconsidered*. New York: Routledge, 2002, s. 3. ISBN 0-8153-3715-9.

⁹²RADIMCOVÁ, Veronika. *Progresivní rocková hudba a profil žánrového fanouška*. Ostrava, 2011. disertační práce (Ph.D.). OSTRAVSKÁ UNIVERZITA V OSTRAVĚ. Pedagogická fakulta

⁹³Introduction. HOLM-HUDSON, Kevin. *Progressive Rock Reconsidered*. New York: Routledge, 2002, s. 3. ISBN 0-8153-3715-9.

⁹⁴Introduction. HOLM-HUDSON, Kevin. *Progressive Rock Reconsidered*. New York: Routledge, 2002, s. 3. ISBN 0-8153-3715-9.

Bodem, který definuje těsnější spojení artificiální hudby s nonartificiální, je aranžmá za podpory symfonického orchestru.⁹⁵ Tuto klasifikaci skupina The Doors splňuje, jedním z mála příkladů je skladba „*Touch Me*“, která je součástí krátkého alba „*The Soft Parade*“.⁹⁶

Z tohoto bodu můžeme navazovat na otázku prolínání s jinými žánry. V jejich tvorbě, lze kromě již výše zmíněného psychedelického rocku nalézt také prvky blues, jazzu, rokenrolu, latinsko-amerických žánrů, indické rágy anebo prvky z hudebních forem artificiální hudby.⁹⁷

Míchání akustických, elektrických a elektronických nástrojů, podle Jerryho Luckyho ovlivňuje emoční vnímání skladeb k více než jedné náladě.⁹⁸ V celé tvorbě The Doors je nicméně stylové míchání doloženo minimálně. Příkladem může použití cembala ve skladbě „*Wintertime Love*“, nebo zvuk klasického piana ve skladbě „*Roadhouse Blues*“. Ve skladbě „*Love Me Two Times*“ bylo použito netradičně pro bluesový žánr také *cembalo*. Téměř veškerá tvorba The Doors neobsahuje ve skladbách více než jednu náladu, takže kritérium skupině The Doors nevyhovuje.

Jerry Lucky charakterizuje progresivně rockové kompozice s více částmi, které se nenavracejí k původnímu tématu. Nicméně v určitých výjimkách připouští malou shodu s původním tématem.⁹⁹ V tvorbě The Doors nelze tento prvek prokazatelně doložit.

---

⁹⁵Introduction. HOLM-HUDSON, Kevin. *Progressive Rock Reconsidered*. New York: Routledge, 2002, s. 3. ISBN 0-8153-3715-9.

⁹⁶The Soft Parade. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 59-60. ISBN 80-7198-266-0.

⁹⁷Řidič, kam nás to vezeš?. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 81. ISBN 978-80-7291-247-6.

⁹⁸Introduction. HOLM-HUDSON, Kevin. *Progressive Rock Reconsidered*. New York: Routledge, 2002, s. 3. ISBN 0-8153-3715-9.

⁹⁹Introduction. HOLM-HUDSON, Kevin. *Progressive Rock Reconsidered*. New York: Routledge, 2002, s. 3. ISBN 0-8153-3715-9.

Posledním bodem v definici progresivního rocku podle Jerryho Luckyho je vytváření kompozic z nijak nesouvisejících částí.¹⁰⁰ Tvorba The Doors je z části založena na experimentech s improvizacemi, nikoliv na bázi slepování nesourodých částí, tím pádem tento závěrečný bod tvorbu The Doors nereflektuje.

Přestože skupina The Doors nespĺňuje všechny kritéria definice progresivního rocku podle Jerryho Luckyho, splňuje jich více než polovinu, a tak ji musíme řadit mezi rané představitele progresivního rocku. Měli bychom také vzít v potaz, že je tento termín více vázán se skupinami, které se zformovaly na přelomu šedesátých a sedmdesátých let. The Doors nepochybně vyzařuje progresivní prvky, ačkoliv ne v takové míře jako pozdější uskupení.¹⁰¹

Hledaným termínem, který je pro označení kapely The Doors jedním slovem korektní, je subžánr progresivního rocku zvaný *proto-prog*, který představuje první éru progresivních myšlenek v období 60. let 20. století. Často splývá s termínem *progresivní pop*. Termín *proto-prog* označuje směsici rocku, *psychedelického rocku* a progresivně zaměřené hudby. Skupina The Doors má nesporně zásadní vliv na vývoj progresivního rocku.¹⁰² Je důležité vzít v potaz i fakt, že skupina The Doors byla ve svém vývoji ovlivněna kultovním albem skupiny „*The Beatles Sergeant Pepper's Lonely Hearts Club Band*“.¹⁰³

---

¹⁰⁰Introduction. HOLM-HUDSON, Kevin. *Progressive Rock Reconsidered*. New York: Routledge, 2002, s. 3. ISBN 0-8153-3715-9.

¹⁰¹Pop a rock. MICHELS, Ulrich. *Encyklopedický atlas hudby*. Třetí. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2000, s. 511. ISBN 80-7106-238-3

¹⁰²Proto-prog. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001-, 22. října 2019 [cit. 2020-01-04]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Proto-prog#cite_note-FOOTNOTEHolm-Hudson201384-2

¹⁰³The Birth of Progressive Rock. MACAN, Edward. *Rocking the Classics: English Progressive Rock and the Counterculture*. New York: Oxford University Press, 1997, s. 21. ISBN 0-19-509887-0.

2.2. Specifikum instrumentace v souvislosti s realizací hudebního vystoupení kapely

Obrázek č. 2: Vystoupení skupiny The Doors

104

Charakteristickým znakem skupiny, kterým se odlišovala od standardů rockové sestavy, je absence baskytaristy. V rané fázi formování kapely, kdy se hledali hráči, nebyl personálně ustálen post baskytaristy. Tento nedostatek kompenzoval Ray Manzarek na klávesách svou levou rukou, kterou měl pro vedení basové linky velmi zručnou díky tomu, že v mládí cvičil klavírní techniku *stride*. Ray si opatřil klávesový bas *Fender Rhodes* z roku 1960.¹⁰⁵ V pozdějších albech byla baskytara dohrávána ve studiu, avšak na živých vystoupeních nikdy realizována nebyla.

---

¹⁰⁴The Doors: The Doors and Strange Days (August 1966 – December 1967). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-03]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Doors

¹⁰⁵Poplaveme k Měsíci. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 62. ISBN 978-80-7291-247-6.

Fender Rhodes Piano Bass byl nástroj vyvinutý konstruktérem elektrických pian Haroldem Rhodesem ve spolupráci s tvůrcem elektrických kytar Leo Fenderem. Tento typ nástroj byl vyvinut již v roce 1956. V prodeji byl k dispozici mezi lety 1960 až 1980.¹⁰⁶

2.3. Label, studio a nahrávání

Vývoj estetického záznamu v historickém kontextu vychází v postupném apelu k vyličení iluzorního zvuku v prostoru. Již od padesátých let procházelo nahrávání ve studiu mnoha inovacemi, mezi které patřilo nahrávání s více stopami, šíření stereofonního formátu a použití magnetické pásky. Záznam zvuku díky inovacím pomáhal svými znaky rozlišovat hudební žánry v hudebním marketingu.¹⁰⁷

Způsob produkování nahrávek v šedesátých letech procházel značným vývojem. Do konce sedmdesátých let se v nahrávacích společnostech produkujících populární hudbu jednoznačně prosazoval monofonní formát hudebního zvukového záznamu. Stereo formát se vyskytoval vzácně a obvykle jako dodatek k původním nahrávkám ve formátu mono. Producenti byli ovlivněni stereotypem, který je naplňoval obavou, že při přehrávání stereofonních nahrávek v monofonních rádiových zařízeních může dojít k zásadním změnám ve výsledném mixu. Zvukové produkce se snažily při mixáži dostat zvukové stopy mimo střed, aby předešly k nahromadění zvuků ve středu, ke kterému dochází při přehrávání stereofonní nahrávky v monofonním zařízení. Nástroje, které jsou ve stereofonním záznamu umístěny ve středu, budou znít v monofonním zařízení mnohem hlasitěji než ve stereofonním zařízení. Od roku 1966 byly převážně preferovány dva typy mixu, a to *clusterový* a *triangulární mix*. Specifikem triangulárního mixu je větší míra zdůrazňování levého a pravého

---

¹⁰⁶DAVIES, Hugh. Rhodes, Harold. *Grove Music Online* [online]. 2001, 20 January 2001 [cit. 2020-02-13]. Dostupné z: <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/0-mo-9781561592630-e-0000047652>.

¹⁰⁷Recording Practises amd Their Analysis. THOMSON, William Forde, Alexandra LAMONT, Richard PARNCUTT a Frank A. RUSSO. *Music in the social and behavioral sciences: an encyclopedia: Volume 1*. Los Angeles: SAGE Reference, 2014, s. 938-939. ISBN 978-1-4522-8303-6.

kanálu. Od roku 1970 se začal prosazovat *diagonální* typ mixu, který umožňoval plné stereo provedení nahrávky, a v roce 1972 se již stal standardem. Z výzkumu vyplývá, že valná většina nahrávek psychedelických žánrů v letech 1967 až 1969 byla produkována v mono formátu, a převážně v provedení *clusterové* mixáže. Nicméně značná část psychedelických hudebních skupin postupně přecházela kolem roku 1970 k diagonálnímu mixu.¹⁰⁸

Dnešní stereofonní (diagonální) mix pro populární hudbu prošel od druhé poloviny dvacátého století značným vývojem. Hlavním znakem je umístění baskytary, sólového zpěvu a basového bubnu do středu prostoru stereofonní nahrávky. Toto uspořádání je dodnes považováno za nejdokonalejší. Inovace v souvislosti s nahráváním docházely ve zdokonalování poslechových zařízení, díky kterému nabízí širší možnosti uspořádání kompozic. Začíná se postupně objevovat pracovní pozice profesionálního producenta, a jeho hlubší spolupráce s hudebníky a profesionálními producenty. Západní umělecká hudba se začala zajímat o hudebně-nahrávací inovace z populární hudby.¹⁰⁹

2.3.1. Columbia Records a producent Billy James

Vztah k nahrávací společnosti Columbia Records vznikl ještě před zformováním kapely The Doors, a to za existence skupiny Psychedelic Rangers, kde hrál Raye Manzarek se svými bratry a baskytaristkou Pat Hansonovou.¹¹⁰ Ray Manzarek se společně s Jimem Morrisonem a Johnem Densmorem snažili oslovit tehdejší labely svými nahrávkami obsahujícími texty Jima Morrisona, které nahráli s pomocí společnosti Aura Records ve studio World Pacific Studios. Přestože se nesetkali s

---

¹⁰⁸DOCK WRAY, Ruth a Allan F. MOORE. Configuring the sound-box 1965-1972. *Popular music* [online]. 2010, 29(2), 181-197 [cit. 2020-02-11]. Dostupné z: www.jstor.org/stable/40926917

¹⁰⁹Recording Practises amd Their Analysis. THOMSON, William Forde, Alexandra LAMONT, Richard PARNCUTT a Frank A. RUSSO. *Music in the social and behavioral sciences: an encyclopedia: Volume 2*. Los Angeles: SAGE Reference, 2014, s. 938-939. ISBN 978-1-4522-8303-6.

¹¹⁰Poplaveme k Měsíci. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 59-62. ISBN 978-80-7291-247-6.

úspěchem, podařilo se jim přesvědčit zástupce společnosti Columbia Records Billyho Jamese k podepsání smlouvy.¹¹¹ Navíc Columbia Records pořídila Rayovi Manzarekovi varhany Vox a další vybavení k produkci.¹¹²

2.3.2. Elektra Records

Původně amatérská nahrávací společnost, kterou založil Jac Holzman v roce 1950 v Annapolis v Marylandu. Společnost se původně zaměřovala na umělce folkového žánru. Postupem času rostla a mezi jejich klientelu patřili umělci jako Tom Rush, Phil Ochs nebo Judy Collins.¹¹³ V 70. letech začali majitelé velkých hudebních nahrávacích společností skupovat a slučovat nezávislá hudební vydavatelství.¹¹⁴ Elektra Records se sloučila se dvěma dominujícími labely tehdejšího hudebního průmyslu, společnostmi Atlantic Records a Warner Records do jedné velké nahrávací společnosti. V této společnosti pracoval i producent jménem Paul Rothchild, který se zabýval hledáním talentů folkového a bluesového žánru. Spolupracoval se skupinou Chicago Butterfly Blues Band. Jeho největším milníkem bylo objevení skupiny The Doors, zatímco působil jako zástupce společnosti v Los Angeles.¹¹⁵

2.3.3. Studio Sunset Sound

Studio společnosti Elektra Records. Po technické stránce bylo vybaveno nahrávacím zařízením majícím k dispozici čtyři stopy. Při nahrávání kláves Fender

---

¹¹¹HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 22. ISBN 80-7198-266-0.

¹¹²HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 24. ISBN 80-7198-266-0.

¹¹³GILLET, Charlie. Elektra Records: Village Folk to “Riders on the Storm”. *Encyclopædia Britannica* [online]. Encyclopædia Britannica, April 15, 2010 [cit. 2020-02-14]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Elektra-Records-Village-Folk-to-Riders-on-the-Storm-1688350>

¹¹⁴Oligopolization of the Recording Industry From the 1970s to the 1990s. THOMSON, William Forde, Alexandra LAMONT, Richard PARNCUTT a Frank A. RUSSO. *Music in the social and behavioral sciences: an encyclopedia: Volume 2*. Los Angeles: SAGE Reference, 2014, s. 941. ISBN 978-1-4522-8303-6.

¹¹⁵GILLET, Charlie. Elektra Records: Village Folk to “Riders on the Storm”. *Encyclopædia Britannica* [online]. Encyclopædia Britannica, April 15, 2010 [cit. 2020-02-14]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Elektra-Records-Village-Folk-to-Riders-on-the-Storm-1688350>

Rhodes Piano Bass nastaly potíže z důvodu nedostatečné hlasitosti, klávesy jsou proto na nahrávce zdvojeny. Nicméně po této zkušenosti je Ray přestal na nahrávání používat a nahradila je baskytara.¹¹⁶

---

¹¹⁶HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 32. ISBN 80-7198-266-0.

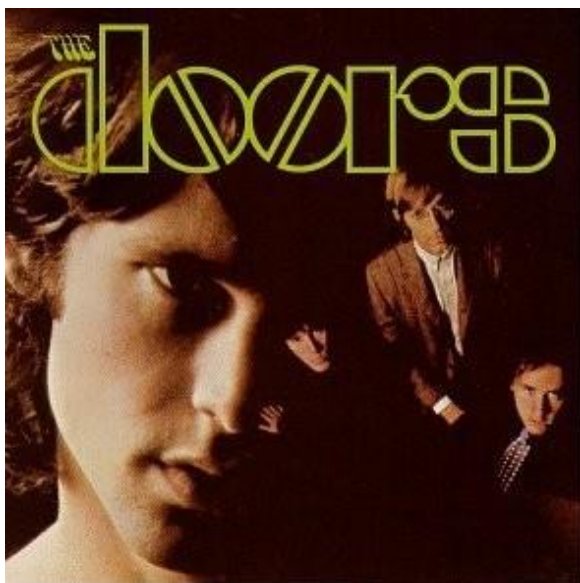
3. Hudební tvorba skupiny a její vliv

Všechny alba a singly skupiny The Doors byly produkovány společností Elektra Records.¹¹⁷ Alba se podle tvorby dají rozdělit na dvě skupiny. Konkrétně je zde důležité chronologické hledisko, kdy první část hudební tvorby byla nahrána za života zpěváka Jima Morrisona, a druhá až po jeho smrti.

3.1. Jednotlivá alba v letech 1967 až 1971 za života Jima Morrisona

3.1.1. The Doors (stejnojmenný název prvního alba)

Obrázek č. 3: Album „The Doors“ (1967)

118

První oficiální album skupiny The Doors bylo nahráno ve studiu Sunset Sound. Album bylo vydáno 2. ledna roku 1967. O hudební režii nahrávacího procesu se postaral producent Elektra Records Paul Rothchild. Studiovým technikem byl

---

¹¹⁷Diskografie. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 117-121. ISBN 80-7198-266-0.

¹¹⁸The Doors (album). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-02]. Dostupné z: [https://en.wikipedia.org/wiki/The_Doors_\(album\)](https://en.wikipedia.org/wiki/The_Doors_(album))

třiatvacetiletý Bruce Botnick. Paul Rothchild při nahrávání alba prohlásil: „*Nebrali jsme dokonalé verze, brali jsme ty, ze kterých byla cítit přítomnost múzy.*“

Většina skladeb je z autorské tvorby, jediné převzaté skladby jsou „Alabama Song“ od Bertolda Brechta a Kurta Weila, a „Back Door Man“ od Willieho Dixie.¹¹⁹ Album obsahovalo 11 skladeb.

Break On Through (To The Other Side)/Soul Kitchen/The Crystal Ship/Twentieth Century Fox/ Alabama Song (Whisky Bar)/Light My Fire/Back Door Man/ I Looked At You/End Of The Night/Take It As It Comes/The End

První – eponymní album kapely bylo dle Micka Walla „nevyrovnanou směsí popu na jedno použití“, avšak disponovalo jistými progresivními prvky.¹²⁰

Obdivuhodná a reprezentativní je i grafická úprava samotného obalu gramodesky. Designem alb se věnuje Lucie Legerská ve své práci „*Vplyv hnutia hippies na grafický dizajn obalov platní a hudbu 60. rokov*“. Design alba měl na starosti William S. Harvey, který je i tvůrcem slavného „doorsového“ loga. Užitá fotografie na obalu desky vyobrazuje všechny členy The Doors, v popředí dominuje zamýšlená tvář Jima Morrisona s upřeným pohledem, která má znázorňovat mysticismus. Fotografem obalu je Guy Webster.¹²¹

---

¹¹⁹The Doors. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 31-35. ISBN 80-7198-266-0.

¹²⁰Řidič, kam nás to vezeš?. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 81. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹²¹LEGERSKÁ, Lucia. *Vplyv hnutia hippies na grafický dizajn obalov platní a hudbu 60. rokov*. Brno, 2010. Bakalářská práce. Masarykova univerzita. Vedoucí práce PhDr. Aleš Opekar, CSc.

3.1.2. Strange Days

Obrázek č. 4: Album „Strange Days“ (1967)

122

Vydání alba proběhlo v říjnu 1967.¹²³ V populární hudbě a z hlediska hudebního managementu je dost neobvyklé vydávat během jednoho roku dvě alba. Z hlediska instrumentace byl poprvé použit syntetizér *Moog*. Vizuální stránka alba na gramofonové desce byla veřejností velmi dobře hodnocena. Fotografem obalu desky byl Joel Brodsky s Wiliamem S. Harvey. Fotografie zobrazuje několik postav tvořících jakýsi pouliční cirkus, při čemž v pozadí fotografie je umístěn plakát s názvem kapely. Jedná se o koncept převzatý z námětu filmu „La Strada“ od režiséra Federica Felliniho.¹²⁴

Album obsahuje 10 skladeb. Všechny skladby jsou autorskou tvorbou kapely.

¹²²Strange Days (The Doors album). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-02]. Dostupné z: [https://en.wikipedia.org/wiki/Strange_Days_\(The_Doors_album\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Strange_Days_(The_Doors_album))

¹²³Diskografie. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 118. ISBN 80-7198-266-0.

¹²⁴LEGERSKÁ, Lucia. *Vplyv hnutia hippies na grafický dizajn obalov platní a hudbu 60. rokov*. Brno, 2010. Bakalářská práce. Masarykova univerzita. Vedoucí práce PhDr. Aleš Opekar Csc.

Strange Days/You're Lost Little Girls /Love Me Two Times/Unhappy Girl/Horse Latitudes/Moonlight Drive/People Are Strange/My Eyes Have Seen You/I Can't Your Face In My Mind/When the Music's Over

3.1.3. Waiting For The Sun

Obrázek č. 5: Album „Waiting For The Sun“ (1968)

Album bylo vydáno v červenci 1968.

Fotografie na hudební albu je též od Williama B. Harveyho. Členové The Doors jsou zachyceni ve vysoké trávě, pohledy upřenými před sebe, s výjimkou Robbieho Kriegera, který se dívá do strany.¹²⁶

Počet skladeb je 11.

---

¹²⁵Waiting for the Sun. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-02]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Waiting_for_the_Sun

¹²⁶LEGERSKÁ, Lucia. *Vplyv hnutia hippies na grafický dizajn obalov platní a hudbu 60. rokov*. Brno, 2010. Bakalářská práce. Masarykova univerzita. Vedoucí práce PhDr. Aleš Opekar Csc.

Hello I Love You/Love Street/ Not To Touch The Earth/Summer's Almost Gone/Wintertime Love/The Unknown Soldier/Spanish Caravan/My Wild Love/We Could Be So Good Together/Yes, The River Knows/Five To One

3.1.4. The Soft Parade

Obrázek č. 6: Album „The Soft Parade“ (1969)

Je charakteristické tím, že některé skladby jsou zpracovány v orchestrální aranži. Členové The Doors měli o albu celkem pozitivní mínění, nicméně u fanoušků se to neprojevalo. Jedním z nedostatků je stylová jednotvárnost.¹²⁸

Obsah skladeb v albu je 9. Album bylo vydáno v červenci 1969.

Tell All The People/Touch Me/Shamans Blues/Do It/Easy Ride/Wild Child/Runnin' Blue/Wishful Sinful/The Soft Parade

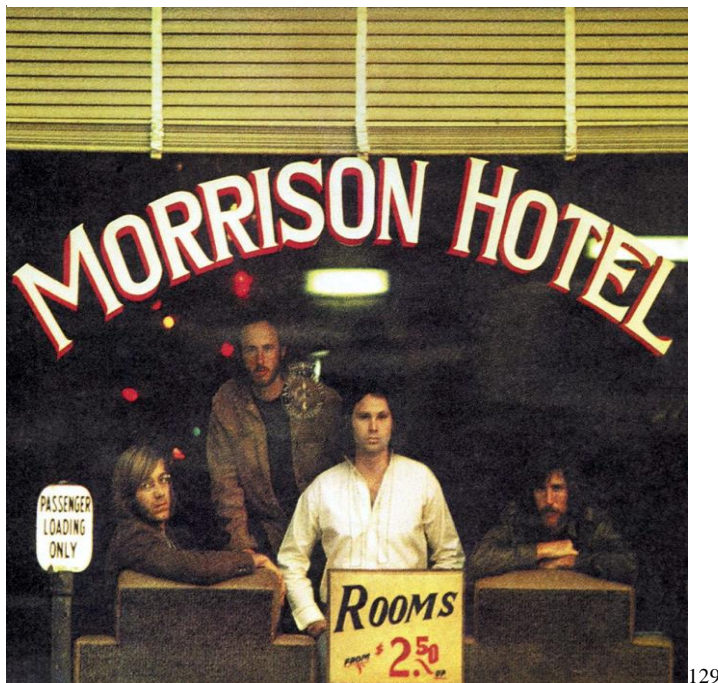
---

¹²⁷The Soft Parade. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-02]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Soft_Parade

¹²⁸The Soft Parade. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 64-65. ISBN 80-7198-266-0.

3.1.5. Morrison Hotel

Obrázek č. 7: Album „Morrison Hotel“ (1970)

Album bylo vydáno v únoru 1970.

Autorem fotografie členů The Doors na obou stranách přebalu gramofonové desky je Henry Diltz. Ten snímek vytvořil před proskleným interiérem hotelu s vizáží 40. let bez povolení jeho majitele. Fotografie na druhé straně alba vyobrazuje členy kapely před slavným barem „Hard Rock Café“. Autor designu plátna je Gary Burden.¹³⁰

Obsahuje dvě části. Počet skladeb je 11 (6 + 5).

1. část zvanou Hard Rock Café

Roadhouse Blues/Waiting For the Sun/You Make Me Real/Peace Frog/Blue Sunday/Ship Of Fools

¹²⁹The Doors: Morrison Hotel and Absolutely Live (November 1969 – December 1970).

In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-02]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Doors

¹³⁰LEGERSKÁ, Lucia. *Vplyv hnutia hippies na grafický dizajn obalov platní a hudbu 60. rokov*. Brno, 2010. Bakalářská práce. Masarykova univerzita. Vedoucí práce PhDr. Aleš Opekar Csc.

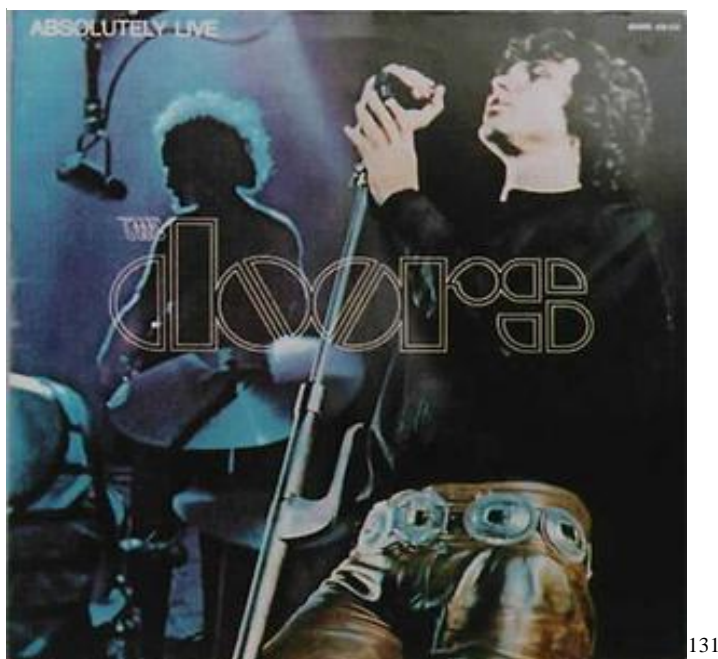

2. část zvanou Morrison Hotel

Land Ho!/The Spy/Queen Of The Highway/Indian Summer/Maggie McGill

3.1.6. Absolutely Live

Obrázek č. 8: Album „Absolutely Live“ (1970)

Album je oproti ostatním atypické, místo nahrávání ve studiu se skladby nahrávaly na živých vystoupeních v Los Angeles. Tato deska má pomoci navodit atmosféru koncertních vystoupení. Deska se dostala do žebříčku hitparád, ačkoliv nešlo o nějakou velkou senzaci.¹³²

Album bylo vydané v červenci 1970 a obsahuje 12 skladeb.

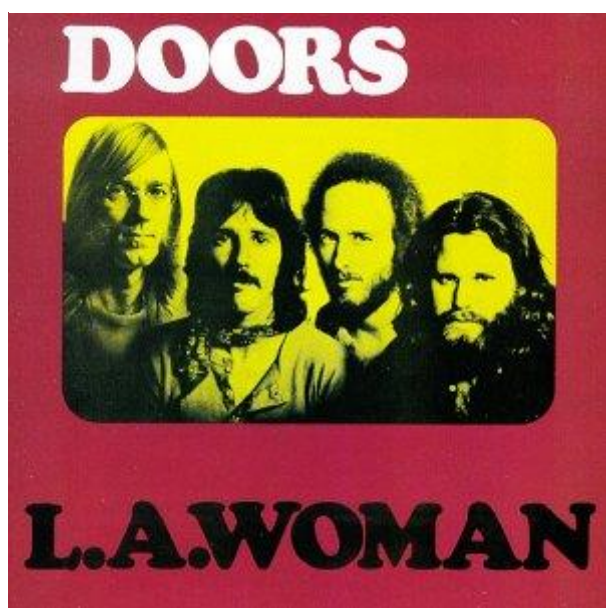
¹³¹Absolutely Live (The Doors album). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-02]. Dostupné z: [https://en.wikipedia.org/wiki/Absolutely_Live_\(The_Doors_album\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Absolutely_Live_(The_Doors_album))

¹³²HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 75. ISBN 80-7198-266-0.

Who Do You Love/Alabama Song/Back Doors Man/Love Hides/Five To One/Build Me A Woman/When The Music's Over/Close To You/Universal Mind/Break On Through 2/The Celebration Of The Lizard/Soul Kitchen

3.1.7. L.A. Woman

Obrázek č. 9: Album „L.A. Woman“ (1971)

133

Album bylo vydáno v dubnu 1971 a jde o poslední dílo, na kterém se za svého života podílel Jim Morrison. Paul Rothchild rezignuje na post producenta, a jeho úlohu přebírají sami členové skupiny. Vizuální stránku obalu gramofonové desky tvoří žluto-černá fotografie na červeném podkladu s bílým nápisem The Doors. Autorem grafiky je Carl Cossick. Členové skupiny jsou na fotografii alba vyobrazeni strojeným dojmem, ale přesto grafika působí velmi vyváženě.¹³⁴

Počet skladeb na albu je 10.

¹³³L.A. Woman. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-02]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/L.A._Woman

¹³⁴LEGERSKÁ, Lucia. *Vplyv hnutia hippies na grafický dizajn obalov platní a hudbu 60. rokov*. Brno, 2010. Bakalářská práce. Masarykova univerzita. Vedoucí práce PhDr. Aleš Opekar Csc.

The Changeling/Love Her Madly/Been Down So Long/Cars Hiss By My Window/L.A. Woman/America/Hyacinth House/Crawling King Snake/The Wasp (Texas Radio and the Big Beat)/Riders On The Storm

3.2. Jednotlivá alba v letech 1971 až 1982 po smrti Jima

Morrisona

3.2.1. Other Voices

Od července 1971 zbylí členové The Doors pracovali na albu definitivně bez Jima Morrisona. Robbie Krieger a Ray Manzarek se ujali vokálů. Studiový technik Elektry Bruce Botnick se zhostil role producenta. Místem pro nahrávání se stal *The Doors* 'workshop'. Ačkoliv se nejednalo o nikterak špatné album, chybějící texty a Jimova iniciativa se ukázaly jako velmi zásadní vada, která desce neumožnila vyrovnat se těm předchozím. Přesto se zatím nejednalo o předznamenání prudkého propadu a vyřazení kapely ze showbyznysu. Album dokonce dosáhlo 31. místo americké hitparády.¹³⁵

3.2.2. Full Circle

Album mělo jazzový nádech. Na desce se podílel jako účinkující saxofonista Charles Lloyd. Bruce Botnick se již na tomto albu nepodílel. Nahrávání probíhalo ve studiu A&M. Album nebylo úspěšné, a kvůli negativní kritice ze strany fanoušků a publicistů dosáhlo v hitparádě jen 68. příčky. Členové kapely si byli vědomi nedostatků a problémů vyplývajících z Jimovy smrti, proto bylo nutné najít za něj plnohodnotnou náhradu. Pokus o vyhlášení konkurzu na post zpěváka však naprosto selhal, a zbývající členové skupiny The Doors se definitivně rozhodli pro ukončení kapely.¹³⁶

---

¹³⁵Other Voices, Full Circle and An American Prayer. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 92-93. ISBN 80-7198-266-0.

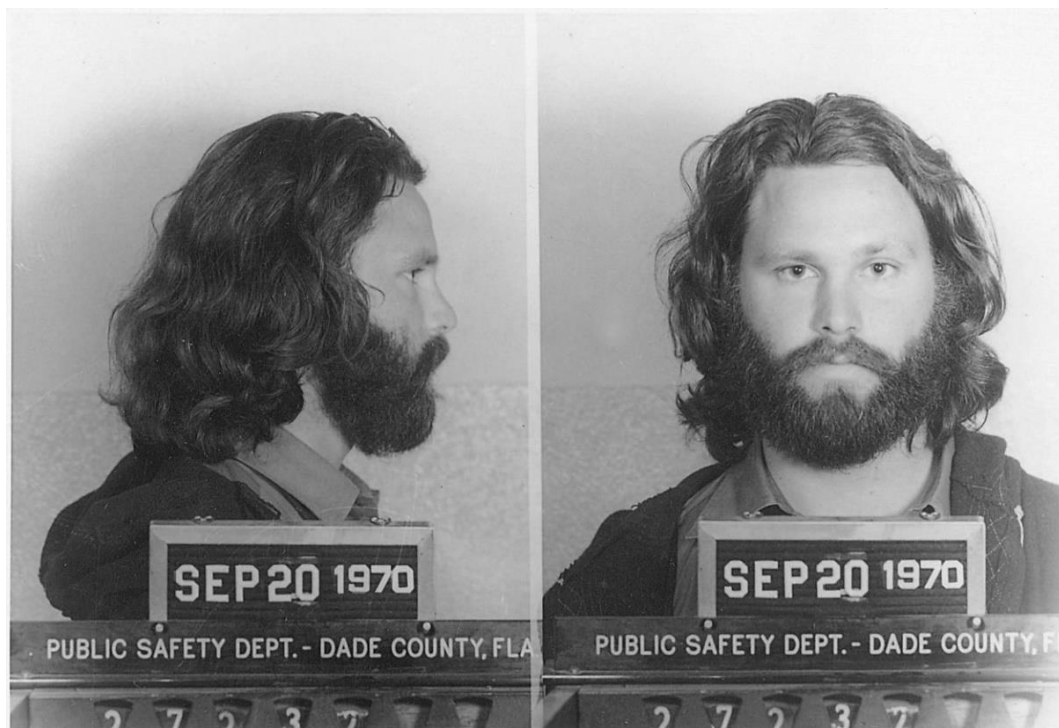
¹³⁶Other Voices, Full Circle & An American Prayer. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 93. ISBN 80-7198-266-0.

3.2.3. An American Prayer

Je naprosto specifické nahrávací dílo. Bylo vydáno v listopadu 1978. Jádrem se staly nahrané záznamy recitované poezie Jima Morrisona, které se sloučily s konglomeráty starších záznamových stop a nově nahraných stop vytvořené pro tento projekt.¹³⁷

3.4. Miamský incident

Obrázek č. 10: „Miamský incident“ (1969)

138

K události známé jako *Miamský incident* došlo 1. března 1969 z miamské čtvrti Coconut Grove. Budova, ve které se koncert konal, byl upravený letecký hangár „Dinner Key Auditorium“. Skupinu The Doors oslovila společnost Three Image

¹³⁷Other Voices, Full Circle & An American Prayer. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 96-97. ISBN 80-7198-266-0.

¹³⁸The Doors: Miami incident (March 1969). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-03]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Doors

Production, která přinutila tehdejšího manažera skupiny Billa Siddonse k podepsání nevýhodné smlouvy. Three Image Production byla společností patřící bratrům Collierovým, kteří Billa Siddonse podvedli při rozdělování získané tržby z pořádaného koncertu. Bill Siddons měl v plánu odstoupit od dohody, avšak bratři Collierové mu zabavili do zástavy nástroje. Bill Siddons tak neměl jinou možnost než nabídku přijmout.¹³⁹

V té době měl Jim Morrison velmi rozmařilý způsob života charakteristický závislostí na alkoholu a obezitou. Morrison měl problémy, když se snažil letecky dopravit do Miami, zmeškal několik navazujících letů na místo určení a způsobil po cestě značné pohoršení. Na koncertě nevyzařoval žádné známky střízlivého stavu. Na pódiu si počínal velmi nevhodně, delikventsky provokoval publikum k aktivitám, sprostě je kritizoval, podbízel je k obnažování. Svým psychedelickým výstupem je ale zároveň ovládal a přiváděl do masové euforie. Publikum se během koncertu dostávalo do stále většího zmatku a anarchie. Vážnost situaci přidávala obrovská účast, která podle Vince Treanora činila odhadem třináct tisíc lidí. Zbytek členů kapely byl šokován, a marně se snažil situaci ustálit.¹⁴⁰

Úřady v okrese Dade vydali na Jima Morrisona zatykač, a to hned v několika bodech. Prvním bylo obvinění z trestného činu nestydatosti a nemravného chování. Druhým byl přestupek za obnažování. Třetím byl přestupek za užití hrubého jazyka na veřejnosti. Čtvrtý bod, též shledán jako přestupek, obviňoval Jima Morrisona za veřejný alkoholismus.¹⁴¹

Jim Morrison byl 3. dubna zatčen FBI, když se dostavil na jejich místní pobočku v Los Angeles. Kauce byla stanovena na pět tisíc dolarů. Na veřejnosti proběhla 23. března demonstrace proti oplzlým a obscénním živlům, kam demonstranti řádili

---

¹³⁹Chatrný prám. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 181. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁴⁰Chatrný prám. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 181-186. ISBN 978-80-7291-247-6

¹⁴¹Chatrný prám. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 184. ISBN 978-80-7291-247-6.

například i The Doors. Média začala tento protest propagovat. Po událostech v Miami skupina odehrála jen čtyři další koncerty. Zbytek turné byl zrušen. Pořadatelé začali odmítat angažmá skupiny The Doors, a jejich reputace byla ztracena.¹⁴² Skupina se vrátila do branže až na začátku roku 1970, a v rámci obnovení své koncertní činnosti, vydala nové album s názvem Morrison Hotel.¹⁴³

Incident v Miami vyvolal 23. března hromadnou demonstraci mládeže za slušnost, ke které vyjádřil své sympatie prostřednictvím otevřené korespondence i americký prezident Richard Nixon.¹⁴⁴ John Densmore tuto událost ve své knize také zmiňuje a dodává, že podíl na uskutečnění akce měli středoškolští studenti, místní rozhlasové stanice a zástupci katolické církve na Floridě. Incident vyvolal zájem pravicových a konzervativních politiků využít jej jako nástroj v rámci své politické kampaně. Sám John Densmore si je jist, že politika měla na události po miamském incidentu nemalý podíl.¹⁴⁵

Hudba a koncertní činnost skupiny The Doors byla ve Spojených státech nežádoucí, v některých státech na jihu byly nahrávky dokonce staženy z prodeje. AM rádia odmítala vysílat jejich tvorbu.¹⁴⁶ Okolnosti nasvědčovaly k tomu, že hudební skupina The Doors ukončí svou dosavadní kulturní činnost. Nicméně v červenci 1969 vyšlo album *The Soft Parade* a skupina se znovu začala dostávat do žebříčku hitparád, ale jejich věhlas již nebyl takový jako předtím.¹⁴⁷ Jak již bylo výše zmíněno, jedna z příčin delšího úpadku byla i absence živých vystoupení. Ne všude byla skupina The Doors nežádoucí. Výjimku představovalo vystoupení v televizi

---

¹⁴²Najdu u tebe útočiště? WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 187. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁴³Hodina duchů. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 200. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁴⁴Najdu u tebe útočiště? WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 187. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁴⁵DENSMORE, John. *Riders On The Storm: Můj život s Jimem Morrisonem a Doors*. Praha: Mat'a, 2017, s. 249. ISBN 978-80-7287-221-3.

¹⁴⁶Chatrný prám. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 186. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁴⁷Najdu u tebe útočiště? WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 187-188. ISBN 978-80-7291-247-6.

na stanici Channel 13 v pořadu Critique, jenž moderoval Richard Goldstein, který ji prezentoval jako „seriózní undergroundové umělce pracující s médiem rockové hudby“.¹⁴⁸ Například časopis Rolling Stones, jako jeden z mála periodik, prezentoval událost v Miami satiricky.¹⁴⁹

Dopad této události pocítili členové The Doors i v zahraničí, a to v Mexiku. Ačkoliv je tam úřady oficiálně nezakazovaly, mexický tisk šířil o skupině stejné negativní renomé jako tisk ve Spojených státech. Zdejší pořadatelé obávající se nepokojů vystoupení raději zrušili.¹⁵⁰ Důsledky miamského incidentu zasáhly dokonce i hudební skupiny hrající psychedelický rock nebo žánr, který se ztotožňuje se skupinou The Doors. Příkladem je pokus představitelů města Miami zrušit hudební festival trvající tři dny, na kterém měla vystoupit i skupina Grateful Dead.¹⁵¹

3.5. Smrt Jima Morrisona

John Densmore popsal ve své knize *Riders On The Storm* poslední chvíle před smrtí Jima Morrisona. Vedl s ním jako poslední z členů skupiny telefonát do Paříže. John v něm ohlašoval zájem Elektry vydat *Riders On The Storm* jako singl. Jim naproti tomu projevil zájem vytvořit další album.¹⁵² Jimova smrt nastala těsně před dokončením posledního alba *L.A. Woman*. Rozhodl se odcestovat do Francie se svou přítelkyní Pamelou Coursonovou. Spolu pobývali tři týdny nejdříve v pařížském Hotel de Nice a později na adrese 17 rue Beautrellis. Jim nebyl obtěžován médii nebo náhodnými kolemjdoucími, jelikož nebyl ve Francii tolik známý. Již ve Spojených státech před cestou do Evropy začal mít Jim zdravotní

---

¹⁴⁸Najdu u tebe útočiště? WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 189. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁴⁹Chatrný prám. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 186. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁵⁰People Are Strange/Lidi jsou divní. DENSMORE, John. *Riders On The Storm: Můj život s Jimem Morrisonem a Doors*. Praha: Maťa, 2017, s. 252. ISBN 978-80-7287-221-3.

¹⁵¹People Are Strange/Lidi jsou divní. DENSMORE, John. *Riders On The Storm: Můj život s Jimem Morrisonem a Doors*. Praha: Maťa, 2017, s. 256. ISBN 978-80-7287-221-3.

¹⁵²Break On Through/Prolomit se skrz. DENSMORE, John. *Riders on the storm: Můj život s Jimem Morrisonem*. Praha: Maťa, 2017, s. 17-20. ISBN 978-80-7287-221-3.

potíže, které se mu při pobytu ve Francii znásobily. Jim Morrison zemřel 3. července 1971 v Paříži.¹⁵³

Obrázek č. 11: Hrob Jima Morrisona ve Francii

154

O smrti a jejích okolnostech víme jen pár základních faktů. Zásadním faktem je, že tělo Jima Morrisona bylo nalezeno ve vaně s horkou vodou, odkud bylo přeneseno do postele, kde proběhly pokusy o resuscitaci. Přivolaný policejní lékař usoudil, že Jim zemřel s velkou pravděpodobností na selhání srdce, které mohly způsobit dýchací obtíže. Tím byla vyvrácena možnost cizího zavinění a případ tak nebyl považován za trestný čin. Tělo nemohlo být podrobena pitvě, takže přesnější informace o příčině smrti zůstávají záhadou. Mezi nejznámější legendy, které o smrti Jima Morrisona kolují, patří například ta, že Jim byl cílem útoku korsické mafie, případně CIA, která měla zájem znovu ovládnout mladou kulturu. Další spekulací je fingovaná smrt oběti, této alternativě nahrával fakt, že manažer Bill Siddons, který se zúčastnil utajeného pohřbu, neviděl Jimovo mrtvé tělo. Nesporným faktem zůstává, že podíl na příčině smrti Jima Morrisona měly kombinace špatné životosprávy, rozmařilého života, a především konzumace

¹⁵³L.A. Woman. HOGAN, Peter K. *The Doors: Úplný průvodce hudbou skupiny*. Olomouc: Votobia, 1997, s. 86-89. ISBN 80-7198-266-0.

¹⁵⁴The Doors: L.A. Woman and Morrison's death (December 1970 – July 1971). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. [cit. 2020-06-03]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Doors

drog.¹⁵⁵ Když Jim se svou přítelkyní Pamelou Coursonovou dorazil 15. dubna roku 1971 do Paříže, psychedelická éra a konzumace LSD byla již na ústupu. Místo toho se začal od 70. let prosazovat heroin, který byl ve Francii dobře k sehnání, obzvláště v Paříži. Kromě heroinu Jim užíval i kokain a hašiš. K tomu lze přičíst i konzumaci tvrdého alkoholu, jež u Jima započala již před cestou do Francie. Při pobytu ve Francii se u něj začalo projevovat astma, vykašlávání krve a horečky.¹⁵⁶

3.6. Reunion

Termín reunion by se dal v hudební branži charakterizovat jako opětovné sjednocení hudební skupiny. Je to proces, který podnítl spor mezi zbylými členy kapely The Doors. Reunion se stal předzvěstí autorského sporu o užívání značky skupiny a odkazu Jima Morrisona. Byl založen z iniciativy Raye Manzareka ve spolupráci s Robbiem Kriegerem. Reunion se nazýval „The Doors of 21st Century“. Vzniku konfliktu předcházelo odmítání nabídek od společností, které měly zájem použít hudbu skupiny The Doors na reklamní a propagační účely svých výrobků a služeb. Mezi společnostmi, které skupině The Doors poslaly nabídku, patřily Apple Computers, Harley Davidson a automobilka Cadillac. Ray Manzarek byl nabídkám nakloněn, Robbie Krieger též, nicméně John Densmore vyjádřil svůj nesouhlas. John Densmore byl znepokojen zavedením názvu „The Doors of 21st Century“. Požadoval, aby jméno názvu bylo pozměněno tak, aby neodkazovalo přímo na jméno The Doors. Navíc byl odpůrcem komercializace značky. Váhu svého rozhodnutí stavěl na oprávněném základě, jelikož na autorské tvorbě jsou podepsáni všichni členové The Doors, i zesnulý Jim Morrison.¹⁵⁷

Reunion se zformoval během roku 2002 za specifických okolností. Společnost Harley-Davidson měla zájem, aby si zbývající členové The Doors zahráli na jejím

---

¹⁵⁵Chladné, rozumné úvahy. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 246-256. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁵⁶La Mort blanche. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 231-245. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁵⁷DENSMORE, John. *Doors: Brány vyhozené z pantů: Odkaz Jima Morrisona jde k soudu*. Praha: Mat'a, 2015, s. 19-32. ISBN 978-80-7287-205-3.

firemním večírku. Nicméně John Densmore odmítl účast ze zdravotních důvodů. Léčil se zrovna z tinnitu, a obával se případného zhoršení zdravotního stavu. Místo něj nastoupil Stewart Copeland – bubeník skupiny „The Police“. Koncert této zreformované sestavě přinesl značný úspěch, a podnítil Raye Manzareka začít znovu „doorsovský“ byznys. John se následně dozvěděl prostřednictvím tisku, že byl z kapely vyhozen. Neměl námítky k samotnému fungování skupiny. Jediné, co ho dráždilo, byl název, pod kterým skupina vystupovala. Ve své publikaci *Doors: Brány vyhozené z pantů* se zmiňuje o telefonátu, který vedl s Robbiem Kriegerem, a kterému prohlásil: „*Fajn, když chcete jet na turné, tak si jed'te. Ale musíte změnit jméno skupiny. Bez Jima to nejsou Doors. Nazvěte to třeba New Doors, jestli chcete. Jakkoli. Jenom dejte jasně najevo, že se tahle kapela od tý naší původní liší.*“ V reunionu nazývaném „The Doors of 21st Century“ účinkovali na pozici klávesisty Ray Manzarek, na kytaru hrál Robbie Krieger a na bicí Stewart Copeland. Role Jima Morrisona se zhostil Ian Astbury – bývalý člen skupiny Cult.¹⁵⁸

3.7. Soudní proces Johna Densmorea se zbylými členy hudební skupiny

Poté co John Densmore nedocílil v komunikaci se členy žádného efektu a začaly se objevovat reklamy propagující reunionovou skupinu, najal si právníka Jerryho Mandela, se kterým společně zahájili 4. února 2003 soudní proces. Ray Manzarek s Robbiem Kriegerem podali protižalobu, kde požadovali od Johna Densmorea 40 miliónů dolarů. John sám ve své žalobě žádné finanční vyrovnání nepožadoval. Příčinu soudní pře viděl v nedostatku komunikace s ostatními členy skupiny o zásadním tématu užívání značky *The Doors*. Velký vliv na soudní proces měla i rodina Jima Morrisona, která pomocí vlastní žaloby podpořila Johna Densmorea v soudním procesu.¹⁵⁹

---

¹⁵⁸Začátek konce. DENSMORE, John. *Doors: Brány vyhozené z pantů: Odkaz Jima Morrisona jde k soudu*. Praha: Mat'a, 2015, s. 25-28. ISBN 978-80-7287-205-3.

¹⁵⁹DENSMORE, John. *Doors: Brány vyhozené z pantů: Odkaz Jima Morrisona jde k soudu*. Praha: Mat'a, 2015, s. 26-39. ISBN 978-80-7287-205-3.

Soudní líčení začalo 6. července 2004, a trvalo až do 21. července 2005, kdy soud dospěl k verdiktu, který s okamžitou platností úředně zakázal Rayi Manzarekovi a Robbiemu Kriegerovi používat jméno, podobiznu, hlas a obraz Jima Morrisona k propagačním účelům své kapely na vystoupeních.¹⁶⁰

3.8. Znovuoživení odkazu The Doors v médiích

The Doors měli v průběhu kariéry několik nesnází, které zamezily většímu povědomí o skupině v současnosti. Nesporně k tomu přispívá několik faktorů. Jedním z nich bylo odmítnutí účasti na dosud nejslavnějším festivalu vůbec, a to festivalu ve Woodstocku, který se konal v srpnu 1969.¹⁶¹ K dalším z faktorů lze určitě přidat již výše zmíněný Miamský incident, nebo nechvalnou popularitu hlavního aktéra Jima Morrisona oproti celkovému hudebnímu uskupení. Předmětem výzkumu souvisejícím s „doorsovskou“ tematikou je literární či textařské dílo Jima Morrisona.

Naopak o pozitivní popularitu se velmi zapřičinil Danny Sugerman, který převzal původně ručně psané dílo Jerryho Hopkinse *Nikdo to tu nepřežije*, a zpracoval ho do knižního bestselleru.¹⁶² Postupem času se skupina The Doors dostávala ze zapomnění do povědomí společnosti. To následně akcelerovalo, když byla jejich hudba užita jako hudební podklad k filmům *Apocalypsa* od režiséra Francise Forda Coppoly nebo *Forest Gump* od Roberta Zemeckise.¹⁶³

V roce 1991 natočil režisér Oliver Stone o skupině The Doors film, v němž hrál hlavní roli Jim Morrison Val Kilmer. Členové The Doors byli přizváni k natáčení jako poradci. Nicméně kvůli uměleckým neshodám s režisérem Stonem se nakonec

---

¹⁶⁰Opravdu důležitý krok. DENSMORE, John. *Doors: Brány vyhozené z pantů: Odkaz Jima Morrisona jde k soudu*. Praha: Mat'a, 2015, s. 243. ISBN 978-80-7287-205-3.

¹⁶¹Hodina duchů. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 200. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁶²Hodina duchů. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 209. ISBN 978-80-7291-247-6.

¹⁶³Robby. DENSMORE, John. *Doors: Brány vyhozené z pantů: Odkaz Jima Morrisona jde k soudu*. Praha: Mat'a, 2015, s. 154. ISBN 978-80-7287-205-3.

od konečného výsledku distancovali. Film vyniká značnou autenticitou, ale scénář je dle členů *The Doors* z kvalitativní stránky stupidní. Jim Morrison je ve filmu vykreslen spíše z negativní stránky osobnosti. Hlavní postava Jima je v průběhu filmu v procesu transformace osobnosti ze sebevědomého mladíka do dokonalého odpadlíka. Právě to je důvodem negativního postoje členů skupiny k filmu. Úspěšnost filmu byla podpořena především vynikajícím hereckým výkonem Vala Kilmera.¹⁶⁴

---

¹⁶⁴Epilog: V nebeských výšinách. WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: Biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016, s. 268-269. ISBN 978-80-7291-247-6.

Závěr

Jak jsem nastínil již v úvodu, tato bakalářská práce se snaží prozkoumat a pochopit zasazení hudební skupiny do dění dobové kultury a nastínit veškeré vlivy, které ji mohly v rámci jejího působení formovat. Významnou částí problematiky práce je popis hudební skupiny a její zařazení v rámci hudebního žánru. V rámci hlavního tématu se otevírají vedlejší témata drogové kultury, revolty mládeže či studené války, přičemž hudba se ve spojitosti s drogami stala pro mládež východiskem z frustrace globálních problémů. Často opomíjeným faktem je také nárůst vysokoškolské mládeže v populaci, jelikož ta vnesla do společnosti nové protikonzervativní postoje a progresivní názory.

Skupina The Doors zůstane významným termínem v historii vývoje populární hudby, který obsáhle reflektuje kulturní dění 60. let v sociokulturních aspektech. Neopomenutelným poznatkem této éry je průnik do myšlenkového světa členů skupiny The Doors a generace jejich vrstevníků, kteří měli ambice pod vlivem LSD obohacovat svůj svět o nové prvky a nápady. Ze současných zdrojů vyplývá, že skupinu The Doors je nutné chápat jako průkopníka, který spojil filozofické ideály a názorový radikalismus mládeže, který probíhal v rámci mezigeneračního konfliktu. LSD bylo zásadním elementem, který tyto prvky spojil dohromady.

Poslouchání populární hudby bylo na první pohled společností vnímáno jako jeden ze způsobů trávení volného času, ovšem pod vlivem změn, kterými prošla v 60. letech, začala nabývat nového zejména duchovního smyslu, který zůstává v očích současného člověka skrytý. Tato práce se může stát v budoucnu podkladem pro studium hudební kultury v oblasti americké populární hudby 60. let 20. století.

Zdroje

BLÜML, Jan. *Progresivní rock: světová a československá scéna ve vybraných reflexích*. Praha: Togga, spol. s r.o. ve spolupráci s Univerzitou Palackého v Olomouci, 2017. ISBN 978-80-7476-124-9.

DENSMORE, John. *Doors: Brány vyhozené z pantů: odkaz Jima Morrisona jde k soudu*. Praha: Maťa, 2015. Mezirocky. ISBN 978-80-7287-205-3.

DENSMORE, John. *Riders on the storm: můj život s Jimem Morrisonem a Doors*. Praha: Maťa, 2017. Mezirocky. ISBN 978-80-7287-221-3.

DORUŽKA, Lubomír. *Panoráma populární hudby 1918/1978, aneb, Nevšední písničkáři všedních dní /*. Ilustroval Vladimír RENČÍN. Praha: Mladá fronta, 1981, 284 s. Máj: knihovna československé mládeže, sv. 371. ISBN (Váz.).

HOFMANN, Albert. *LSD – mé nezvedené dítě*. Praha: Profess, 1997. ISBN 80-85235-46-3.

HOGAN, Peter K. *The Doors: úplný průvodce hudbou skupiny*. Přeložil Tomáš ZÁBRANSKÝ, přeložil David ZÁLESKÝ. Olomouc: Votobia, 1997, 123 s. ISBN 8071982660.

HOLM-HUDSON, Kevin, ed. *Progressive rock reconsidered*. New York: Routledge, 2002, 280 s. ISBN 0-8153-3715-9.

HOPKINS, Jerry a Daniel SUGERMAN. *Nikdo to tu nepřežije: [o Jimovi Morrisonovi]*. Praha: Regent Art Press, 1992. ISBN 80-900312-7-7.

JOHNSON, Paul. *Dějiny amerického národa*. Praha: Academia, 2000. ISBN 80-200-0799-7.

LEE, Martin A. a Bruce SHLAIN. *Sny vědomí: CIA, LSD a revolta šedesátých let*. Praha: Volvox Globator, 1996, 293 s., [11] s. obr. příl. Labyrint, sv. 2. ISBN 80-7207-018-5.

MACAN, Edward. *Rocking the classics: English progressive rock and the counterculture*. New York: Oxford University Press, 1997. ISBN 0195098889.

MANZAREK, Ray. *Light my fire: my life with the Doors*. New York: G.P. Putnam's Sons, c1998. ISBN 0399143998.

MASTERS, Robert a Jean HOUSTON. *Druhy psychedelické zkušenosti: klasický průvodce účinky LSD na lidskou psychiku*. Přeložil Martina SWEENEY-SANOLLOVÁ. V Praze: Maťa, 2004. Nové trendy. ISBN 80-7287-085-8.

MATZNER, Antonín. *Beatles: výpověď o jedné generaci*. Praha: Mladá fronta, 1987.

MICHELS, Ulrich. *Encyklopedický atlas hudby*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2000. ISBN 80-7106-238-3.

PRIMUS, Zdenek. *The Pope smoked dope: rock music and the alternative visual culture of the 1960s = Papež kouřil trávu: rocková hudba a alternativní vizuální kultura 60. let*. Praha: KANT, 2005. ISBN 80-86217-88-4.

THOMPSON, William Forde, Alexandra LAMONT, Richard PARNCUTT a Frank A. RUSSO, ed. *Music in the social and behavioral sciences: an encyclopedia*. Volume 1. Los Angeles: SAGE Reference, [2014], xxxviii, 641 s. ISBN 978-1-4522-8303-6.

THOMPSON, William Forde, Alexandra LAMONT, Richard PARNCUTT a Frank A. RUSSO, ed. *Music in the social and behavioral sciences: an encyclopedia*. Volume 2. Los Angeles: SAGE Reference, [2014], xii, strana 643-1310. ISBN 978-1-4522-8303-6.

WALL, Mick. *Z lásky oheň pohřební: biografie skupiny The Doors*. Plzeň: Ševčík, 2016. ISBN 978-80-7291-247-6.

Elektronické zdroje:

The Atlantic [online]. [cit. 2020-06-29]. Dostupné z:

<https://www.theatlantic.com/world/>

ENCYCLOPEDIA BRITANNICA [online]. [cit. 2020-02-14]. Dostupné z:

<https://www.britannica.com/>

DOCKWRAY, Ruth a Allan F. MOORE. Configuring the sound-box 1965-1972. *Popular music* [online]. 2010, **29**(2), 181-197 [cit. 2020-02-11]. Dostupné z: www.jstor.org/stable/40926917

Oxford Music Online: Groove Music Online [online]. Oxford University: Oxford University Press, 2020 [cit. 2020-02-13]. Dostupné z:

<https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/>

UCLA Newsroom [online]. [cit. 2020-06-29]. Dostupné z:

<https://newsroom.ucla.edu/stories/ucla-to-restore-student-films-involving-iconic-founders-of-the-door>

University of California History: Digital Archives [online]. [cit. 2020-03-14].

Dostupné z:

https://www.lib.berkeley.edu/uchistory/general_history/overview/tour1.html

Wikipedia: the free encyclopedia [online]. [cit. 2020-06-01]. Dostupné z:

<https://www.wikipedia.org/>

Diplomové práce:

LEGERSKÁ, Lucia. *Vplyv hnutia hippies na grafický dizajn obalov platní a hudbu 60. rokov*. Brno, 2010. Bakalářská práce. Masarykova univerzita. Vedoucí práce PhDr. Aleš Opekar, CSc.

RADIMCOVÁ, Veronika. *Progresivní rocková hudba a profil žánrového fanouška*. Ostrava, 2011. Disertační práce. Ostravská univerzita. Vedoucí práce Doc. PhDr. Veronika Ševčíková, Ph.D.

JIROUŠ, Jan. *Morrison: mýtus a člověk: Analýza jeho poezie v souvislosti s trendy 60. a 70. let 20. století*. Liberec, 2015. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Vedoucí práce Mgr. Zénó Vernyik, Ph.D.

Abstrakt

Tato práce se zabývá hudebním fenoménem The Doors a jeho sociokulturním kontextem. Práce je rozdělena do tří základních částí. První část obsahuje výklad souvztažnosti, drogové problematiky a charakteristiku dobové společnosti a jejich vztah ke kultuře. Tato část se zaměřuje na vysvětlení jejich počínání v oblasti kultury v souvislosti s obyčejí dobové společnosti. Druhá část popisuje fenomén The Doors jako specifického hudebního tělesa, je dále doplněna strukturálním popisem. Třetí část popisuje hudební charakteristiku tvorby tohoto tělesa. Tyto tři části by měly nabídnout velmi komplexní seznámení s tímto zajímavým tématem.

Seznam příloh:

Obrázek č. 1: Členové skupiny The Doors	26
Obrázek č. 2: Vystoupení skupiny The Doors	38
Obrázek č. 3: Album „The Doors“ (1967)	43
Obrázek č. 4: Album „Strange Days“ (1967)	45
Obrázek č. 5: Album „Waiting For The Sun“ (1968)	46
Obrázek č. 6: Album „The Soft Parade“ (1969)	47
Obrázek č. 7: Album „Morrison Hotel“ (1970)	48
Obrázek č. 8: Album „Absolutely Live“ (1970)	49
Obrázek č. 9: Album „L.A. Woman“ (1971)	50
Obrázek č. 10: „Miamský incident“ (1969)	52
Obrázek č. 11: Hrob Jima Morrisona ve Francii	56

Anotace

Jméno a příjmení:	Ondřej Kellner
Katedra nebo ústav:	Katedra hudební výchovy
Vedoucí práce:	Mgr. Filip Krejčí, Ph.D.
Rok obhajoby:	2020
Název závěrečné práce:	Hudební skupina The Doors a její dopad v historii angloamerické kultury
Název závěrečné práce v angličtině:	The Doors and its impact in the history of Anglo-American culture
Anotace závěrečné práce:	Práce se zabývá hudební skupinou The Doors. Popisuje a zkoumá zasazení tohoto hudebního uskupení do sociokulturního prostředí, charakteristiku a tvorbu skupiny s důrazem na drogovou problematiku a v souvislosti se společenskými procesy šedesátých let, které mohly umělce eventuálně formovat.
Klíčová slova:	The Doors, Jim Morrison, John Densmore, LSD, psychedelic rock, Ray Manzarek, šedesátá léta
Anotace závěrečné práce v angličtině:	The work deals with the music group The Doors. It describes and examines the placement of the group in the socio-cultural environment, its characteristics and work with emphasis on the drug issues and in connection with the social processes of the 1960s, all of which could eventually shape and form the artists.
Klíčová slova v angličtině:	The Doors, Jim Morrison, John Densmore, LSD, psychedelic rock, Ray Manzarek, 1960s

Přílohy vázané v práci:	Seznam obrázků (11 položek)
Rozsah práce:	83 728 znaků
Jazyk práce:	čeština